בס"ד / שנה ו' / פרשת פנחס / נומער 319

טוב להודות להשם

זיבעצן יאר
צום גוטן
פון מחנה
היכל
הקודש
ברסלב

די באדייט פון באקאנטע ראשי תיבות
גרשון קרעמער

א גרויס פון מחנה אילן החיים "להודות"
זומער נייעס

אנגעהויבן פראצעדור צו ברענגן שטאטישע וואסער צום בנין
אומאן נייעס

הלכות בין המצרים
דמו"ץ קרית ברסלב שליט"א

ווען וועט שוין משיח קומען?
בריוו פון ראש ישיבה שליט"א

בס"ד

פנחס
תשפ"ו

נומער
319
שנה ו'

04	שטעטל נייעס
08	אלץ און אלעמען
12	וועלטליכע נייעס
14	מעשה פון תפילה
16	א ווארט צווי
18	בריוו פון ראש ישיבה
20	פשרה'לאך
22	מעשה פון א צדיק
23	דעם רבינ'ס לעבן
24	היכל הלכה
26	געדאנקען
33	געשעענישן

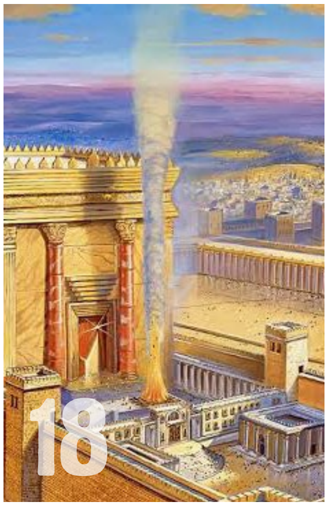

רעדאקטאר: אברהם הערש וועבערמאן, **רעדאקציע:** אברהם יצחק אייזנער, אברהם משה הכהן שטראססער, אהרן קליטניק, בערל שניצלער, מ. מאנן, גרשון קרעמער, יואל וועבערמאן, יואל שניצלער, יודא לייב ווייס, ישראל דוד העסקעל, משה ארי' שניטצלער, שמואל אייכנשטיין, משה ראזענבערג, ישראל קרויס.

בלעטל

845.379.1161
136 Huschke Rd
Hurleyville NY 12747
Editor@bletelmagazine.com
צו באקומען איוך פאסט:
718.387.2691
subscribe@bletelmagazine.com
איוך אימעיל:
Chizikyomi@rabbiroth.org
Bletelmagazine.com
Breslevcenter.com
Gilyoines.com
ארץ ישראל: 053.315.6938

כל הזכיות שמורות. עס איז נישט ערלויבט צו קאפירן שטיקלעך פונעם בלעטל אן צושרייבן פון וואו עס קומט.

בעזהשי"ת

רענט קאמפיין

יעמדו על הברכה אברכים הנדיבים

מו"ה מרדכי היימליך הי"ו

מו"ה שלמה יאקאבאוויטש הי"ו

מו"ה יצחק אהרן ווייnבערג הי"ו

פארן מנדב זיין

פרנס החודש תמוז

DELICIOUS FISH Liberty, NY

KB GROUP property management and construction team

iSECURE LOW VOLTAGE TECHNOLOGY

די זכות פון ארויסהעלפן דעם היילינ'ן רבינ'ס מוסדות זאל אייך בייּשטיין צו האבן בני ברוכי, פרנסה בשפע, געזונטע לאנגע יארן, מיט פיל סייעתא דשמיא.

*sruliHeskel

שטעטל נייעס

מחנה אילן החיים
"להודות"
אנגעהויבן דעם זומער

פארגאנגענעם מאנטאג פרשת פנחס האט זיך בעז"ה אנגעהויבן דער נייער זומער-סעזאן אין מחנה אילן החיים ברסלב.

די קינדער קוקן שוין ארויס דערויף מיט גרויס שפאנונג א גאנץ יאר, נאך דעם געוואלדיגן סוקסעס פונעם פאריארדיגן זומער, ווען די קינדער זענען מורא'דיג געשטיגן אין תורה, יראת שמים און מידות טובות.

דער נאמען פונעם היי-יעריגן קעמפ איז "להודות", און ארום דעם ווערן זיך אלע אקטיוויטעטן דרייען. דער ראש המדריכים, המחנך הנפלא מו"ה יודל איינהארן שליט"א, וועלכער וועט ווייטער בעז"ה אנפירן מיט די אקטיוויטעטן, איז אויפגעקומען מיט דעם געדאנק נאך א פערזענליכע איבערלעבעניש.

פאריאר נאך ראש השנה אין אומאן, איז ר' יודל געשטאנען ביים גרעניץ צווישן אוקראינע און פוילן פאר גאנצע צען שעה. עס איז געווען א שרעקליכע שטיפעניש פונעם ריזיגן עולם וואס איז אנגעקומען צום גרעניץ, פיל מער וויפיל די גרעניץ-וואך האט געקענט באהאנדלען, און דער מצב איז געווען גאר שווער און אנגעצויגן.

האבנדיג צייט צו טראכטן, האט ער זיך דערמאנט די תורה פונעם הייליגן רבי'ן, אז דורך דאנקען דעם אייבערשטן קען מען שפירן א טעם פון עולם הבא.

ער האט באשלאסן דארט אויפן ארט אנצוהייבן דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלע זיינע חסדים, און דער אייבערשטער האט טאקע געהאלפן און תיכף דעמאלטס האט זיך די ליין אנגעהויבן רוקן, ביז ער איז אריבער דעם גרעניץ בשלום. אזוי איז אים בייגעפאלן אז "להודות" איז א פאסיגע לימוד אריינצולייגן אין די קינדער דעם קומענדיגן זומער.

עס איז באקאנט אז קינדער קענען צומאל פיל מער קונה זיין בשעת'ן שפילן ווי ביי א שיעור אין חדר. דערפאר מאכט מען אין קעמפ אילן החיים זיכער בעז"ה אז די קעמפ פראגראמען און אקטיוויטעטן זאלן נישט זיין סתם "רויט קעגן גרין" און דורכשטיפן די צייט מיט נארישקייטן.

מען לייגט אריין דעם רבי'נס עצות אינאיינעם מיט'ן פארברענגען, און אפילו אינמיטן שפילן הערט מען ווי קינדער בעטן: "באשעפער, העלף אונזער טיעם זאל געווינען!"

דער קעמפ וועט זיין אויסגעשטעלט ווי א דעי קעמפ פאר קינדער פון כתה ד' און ארויף, סיי פאר די קינדער פונעם שטעטל און סיי פאר די קינדער פון שטאט. דער סדר היום וועט זיין אז אינדערפרי וועט פארקומען א המשך צום גאנץ-יעריגן חדר אונטערן איבערגעגעבענעם אויפזיכט פון די געטרייע מלמדים.

נאכמיטאג, נאכ'ן לערנען גמרא, חומש און משניות מיט די מלמדים, וועלן די שטאב מדריכים איבערנעמען מיט

גרשון קרעמער

אקטיוויטעטן, שווימען און געשמאקע פארברענגענס, אלעס אנגעפילט מיט אמונה און יראת שמים. נאך נאכטמאל, ארום 7:30, פארן די קינדער אהיים.

געלויבט דעם אייבערשטן אז מען האט א געלונגענע שטאב פאר'ן קעמפ בראש פונעם ראש המדריכים: מו"ה יודל איינהארן שליט"א, און דער סגן ראש המדריכים: ר' יוסף אפעלבוים. דער לייף-גארד וועט זיין ר' שמשון כהנא. די מדריכים וועלן בעז"ה זיין: כתה ח' - ר' הערשי ברייער; כתה ז' - ר' שמעון ווידער; כתה ה'-ו' - ר' נחמן ברוך יאקאבאוויטש; און כתה ד' - ר' אלימלך עג'מי.

פאר די קלענערע קינדער פון כתה ג' און אראפ איז אהערגעשטעלט געווארן א באזונדערע און רייכע פראגראם, וואס וועט פארקומען אינעם גאנץ-יעריגן חדר בנין אויף טשעסטנאט סטריט.

די פראגראם וועט ווערן אנגעפירט דורך די איבערגעגעבענע מדריכים מו"ה מרדכי ראזענבערגער הי"ו און דער סגן מנהל מו"ה אלי' זעלקאוויטש הי"ו.

צוויי מאל א וואך וועלן די קינדער האבן די געלעגנהייט צו גיין שווימען, און די איבעריגע טעג וועלן זיי האבן שיינע און אינהאלטסרייכע אקטיוויטעטן ארום די ימים טובים.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן אויסנוצן די זומער טעג צו שטייגן בתורה ויראת שמים.

דא ברענגען מיר אראפ די קעמפ ניגון וואס איז געשריבן געווארן פארן היי יעריגן זומער

קעמפ ניגון, געשריבן דורך מו"ה אליעזר זוסיא ווערטהיימער הי"ו, גבאי היכל הקודש לינדען

א גאנצע יאר מיר בענקען שוין דא צו זיין

יעדער מיט א שמייכל, דאס פנים שיינט

כל הטוב אלעס גוטס, מיר האלטן זיך געשפאנט

מיר דאנקען דעם באשעפער גאר אסאך

מיר רעדן צום באשעפער אויף אונזער שפראך

אוי ווי שיין, אוי ווי גוט, דאס איז די רבינ'ס זאך

אה הא הא...

ווי מ'גייט ווי מ'שטייט א פרייליכקייט מ'שפירט

אין גן עדן מ'שפאצירט

איך דאנק, דאנק דיר השי"ת

חידושים נייע, ס'איז א מחיה

קיין איין מינוט פארפאסן טאר איך נישט

אלע קינדער פון להודות באחדות שיין מ'שפילט

צום אייבערשטן מ'צילט

איך דאנק, דאנק דיר השי"ת

איך דאנק ווען ס'איז גוט, איך דאנק ווען ס'איז שווער

באקום איך גוטע זאכן מער און מער

ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה!

שטעטל נייעס

נייע 'טעג' אפיס עפנט זיך בקרוב אין שטעטל

א בשורה טובה ווערט אין די טעג געמאלדן פאר די איינוואוינער פונעם שטעטל: נאך א לאנגע צייט ווארטן קומט ענדליך צו אן ענדע די פילע שוועריקייטן וואס מען האט געהאט ביים פילטערן די טעלעפאנען און קאמפיוטערס.

די גוטע נייעס איז אז די באקאנטע 'טעג' ארגאניזאציע עפנט אן אפיציעלן לאקאציע אינעם שטעטל, וואס וועט זיכער ברענגען א גרויסע הרחבת הדעת פארן גאנצן ציבור.

די פריידיגע נייעס איז געמאלדן געווארן אויף א ספעציעלן אינטערוויו וואס איז אפגעהאלטן געווארן אויף "קול ברסלב" צווישן דעם מנהל התלמוד תורה, הר"ר מרדכי אינדיג שליט"א, און דעם מנהל הישיבה, הר"ר אברהם משה שטראסער שליט"א.

ווי דער מנהל ר' אברהם משה האט ארויסגעברענגט ביי די שמועס, פלעגט מען אים כסדר אפשטעלן און בעטן עצות אין דעם ענין.

די עיקר שוועריקייט איז געווען אז זייענדיג דא ווייט אין אפסטעיט, האט יעדע פשוט'ע געברויך פון פילטערן א פאון אדער א קאמפיוטער געפאדערט אסאך צייט און כוחות, און מען האט געדארפט מאכן לאנגע נסיעות קיין קרית יואל.

זייער אפט מאל נאכ'ן קויפן א נייע פאון, צי אנליין אדער ערגעץ אנדערש, איז עס געבליבן ליגן אין א זייט אומבאנוצט פאר א לאנגע צייט, פשוט ווייל עס איז געווען צו שווער אנצוקומען צו א פילטער סערוויס.

דער פראיעקט האט זיך אנגעהויבן בערך א יאר צוריק. ר' אברהם משה פארציילט אבער, אז ער האט אנגעהויבן ארבעטן דערויף מיט פיל מער ענערגיע ווען ס'איז לעצטנס געווארן די גרויסע איפוואכונג איבער עי-איי (AI), וואס דאס האט געברענגט פרישע שאלות פון עלטערן וועלכע סארט פאונס זענען אויסגעהאלטן.

מיט די הילף פון מו"ה יודל פעלדמאן הי"ו, וועלכער פלעגט ארבעטן פאר 'טעג' אין לעיקוואוד פאר ער האט זיך אריבערגעצויגן צום שטעטל, האט מען אנגעהויבן ארבעטן צו ברענגען 'טעג' אהער.

ער האט זיך א לאנגע צייט געמוטשעט צו קענען אויפסעטן א מיטינג מיט הרב גאטליעב שליט"א, דער גרינדער און פירער פון 'טעג', וועלכער איז א גאר פארנומענער מענטש. ענדליך דעם דאנערשטאג, פרשת חקת-בלק, איז פארגעקומען די אסיפה אינעם שטעטל. דער גרינדער פון טעג, הרב גאטליעב, איז פערזענליך אראפגעקומען אינאיינעם מיט זיין געהילף; די אסיפה מיט פילע פון אנשי שלומינו איז פארגעקומען אינעם שטוב פונעם חבר ההנהלה, מו"ה מרדכי אהרן היילפרין הי"ו.

הרב גאטליעב האט ארויסגעברענגט זיין התפעלות פון די

גרשון קרעמער

ווארעמקייט פונעם ציבור אינעם שטעטל, וויאזוי דער עולם וויל עס און זוכט עס אליינס. צווישן אנדערע האט ער זיך אויסגעדרוקט: "אן א פילטער האסטו נישט קיין בחירה; 'טעג' איז דא פשוט דיר צוריקצוגעבן דיין בחירה."

ער האט צוגעגעבן אז עס איז אים א געוואליגע שמחה צו זען ווי אינעם שטעטל קומט דער פארלאנג פאר פילטערס פונעם ציבור אליינס, וועלכע הערן די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און פארשטייען די וויכטיגקייט פון זיין אפגעהיטן, דעריבער איז נישטא קיין סיבה צו מאכן תקנות.

ס'איז באשלאסן געווארןביים מיטינג אז ס'גייט זיך עפענען אן אפיציעלע 'טעג' אפיס דא אין שטעטל בעז"ה. מען שטעלט אויף א שיינע, מכובד'יגע לאקעישאן - נישט סתם א ווינקל אין ביהמ"ד אדער אין א בעיסמענט - נאר א געהעריגע סטאר וואס וועט זיין אפן מיט קלארע שעות, כדי ס'זאל זיין באקוועם און צוגענגליך פארן גאנצן ציבור.

ר' מרדכי אהרן נ"י האט ברייטהארציג מסכים געווען צוצושטעלן דעם לאקאציע ביי זיין פעקטארי, און מען האפט עס צו עפענען ממש בקרוב.

דער נייער צענטער וועט דינען סיי פאר פילטערינג און סיי פאר אינפארמאציע. מען וועט דארט בעז"ה קענען באקומען הדרכה און גוטע עצות נאך בעפארן קויפן א סעלפאון, א היים פאון, אדער אנדערע טעכנאלאגישע דיווייסעס; צו וויסן וועלכע כלי מען דארף פילטערן, וועלכע מען קען פילטערן, און וואס ס'איז די בעסטע לויטן מצב. דאס וועט בעז"ה שפארן אסאך אידיש געלט און פארמיידן עגמת נפש.

דער ראש ישיבה שליט"א, וועלכער האט שטארק געשטופט מען זאל עפענען דעם אפיס, האט זיך אויסגעדריקט מיט גרויס שמחה הערנדיג די נייעס.

מען ערווארטעט בקרוב צו הערן די בשורה אז דער אפיס איז שוין אינגאנצן אפן צום צופרידנהייט פונעם גאנצן ציבור.

עיני כל אליך ישברו!

אלץ און אלעמען

פראגעס און
ענטפערס איבער
אלץ און אלעמען

alemen@bletelmagazine.com - 845-445-7447

ראשי תיבות

שאלה

וואלט איר אפשר געקענט מסביר זיין אסאך ווערטער וואס מען שרייבט? למשל: פארוואס שרייבט מען "לפרט קטן"? וואס מיינט שליט"א, שיחי', הי"ו, יצ"ו אדער עמו"ס? איך בין נישט זיכער צי איך האב גוט געשריבן די אלע ר"ת, אבער אויב איר קענט, ביטע מסביר זיין די אלע זאכן. יישר כח.

ענטפער

איך האב הנאה אז דו שטעלסט זיך אפ און דו טראכסט: "וואס שרייב איך דא?" לאמיר דורכגיין די אלע ראשי תיבות וואס האסט צוגעברענגט, און מיר וועלן ערקלערן מיט'ן אייבערשטנס הילף יעדע איינס באזונדער.

לפרט קטן: ווען מען שרייבט א יאר, וועט מען אפטמאל שרייבן דערנאך "לפ"ק". "לפרט קטן" מיינט אויף אידיש "לויטן קליינעם חשבון". וואס איז דער "קליינער חשבון"? און אויב עס איז דא א קליינער חשבון, וואס איז דער "גרויסער חשבון"? לאמיר זען די אותיות פון דעם יאר תשפ"ו, וויפיל באטרעפט עס? 786. זענען מיר דען היינט אין יאר 786? ניין. היינט שטייען מיר אין יאר 5786.

אבער וויבאלד דער לעצטער אות פונעם אלף-בית "ת" באטרעפט בלויז 400, איז נישט פראקטיש צו שרייבן צען מאל "ת" נאכאנאנד כדי אנצוקומען צום גרויסן ציפער פון 5786; דעריבער שרייבט מען ה"א תשפ"ו (ה"א באדייט ה' אלפים - 5 טויזנט), אדער נאך קורצער: ה'תשפ"ו. אבער אפילו אויב מען שרייבט בלויז "תשפ"ו" איז עס אויך גוט, ווייל דער ליינער וועט זיכער פארשטיין אז מען רעדט פונעם יעצטיגן אלף החמישי און נישט פון טויזנט יאר צוריק. אויב מען וויל זיין פונקטליך, שרייבט מען צו "לפ"ק" - לפרט קטן - ארויסצוברענגען אז מען רעכנט נישט אריין די "גרויסע" נומערן, דהיינו די טויזנטערס.

שליט"א: דאס זענען ראשי תיבות פון שיחיה לימים טובים ארוכים. דאס איז איינגעפירט צו שרייבן שליט"א נאכן נאמען פון א רב, א רבי, א ראש ישיבה, וכדומה. מען וואונטשט אים דערמיט א ברכה ער זאל לעבן לאנגע און געזונטע יארן.

שיחי' / שתחי': דאס איז אויך א ברכה און א תפילה צום אייבערשטן, אז דער מענטש פון וועמען מען רעדט זאל לעבן געזונטערהייט.

הי"ו: השם ישמרהו ויחייהו. דאס איז א ביסל א ווארעמערע ברכה אז דער אייבערשטער זאל היטן דעם מענטש און אים שענקען לעבן.

יצ"ו: יבנה ציון ועריה. דאס שרייבט מען נאך א שטאט; אז מיר בעטן דעם אייבערשטן ער זאל שוין אויפבויען ירושלים עיה"ק.

עמו"ש: ראשי תיבות עד מאה ועשרים שנה. דאס איז א וואונטש אז דער אייבערשטער זאל אים שענקען הונדערט און צוואנציג געזונטע יארן.

בס"ד - בסייעתא דשמיא

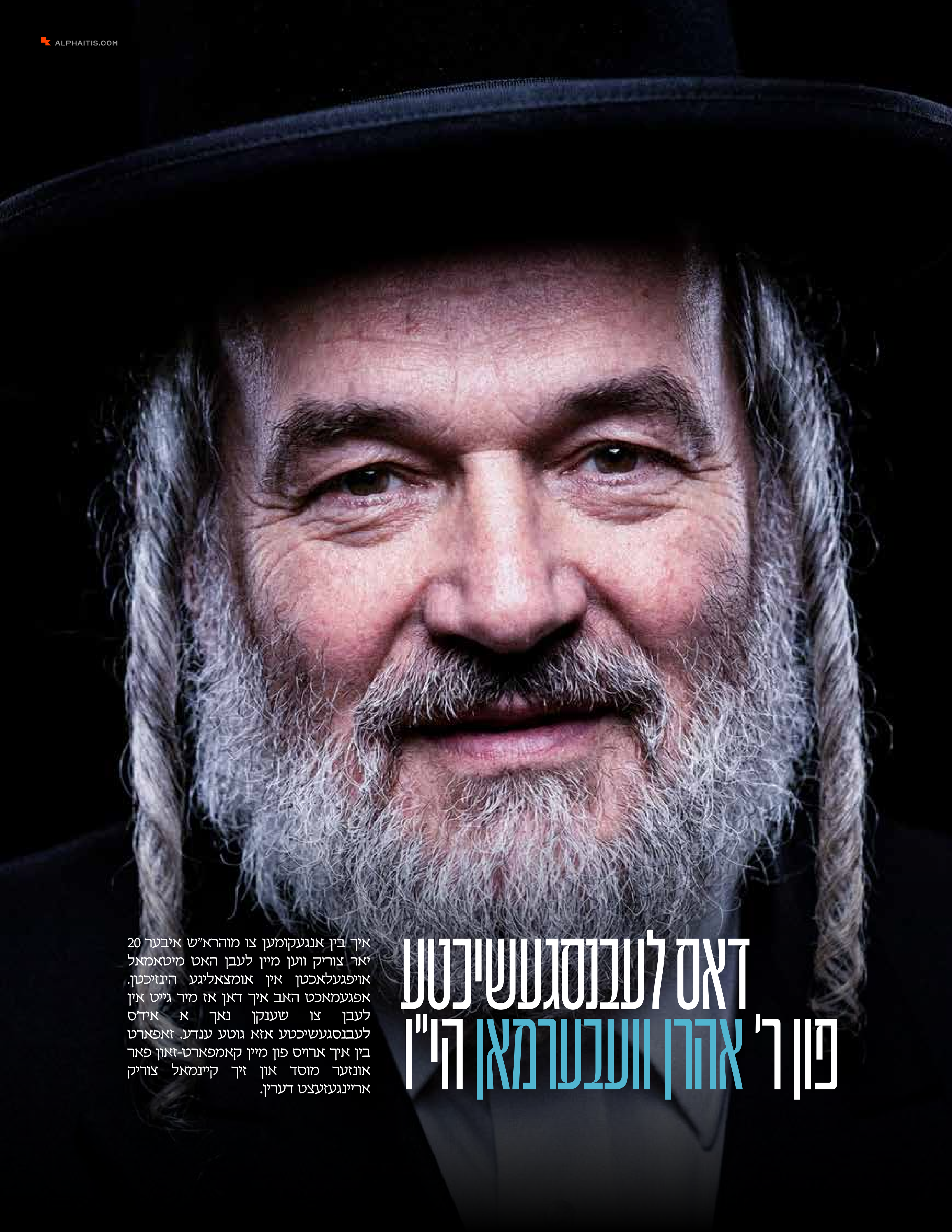

דאס לעבנסגעשיכטע פון ר' אהרן וועבערמאן הי"ו

איך בין אנגעקומען צו מוהרא"ש איבער 20 יאר צוריק ווען מיין לעבן האט מיטאמאל אויפגעלאכטן אין אומצאליגע הינזיכטן. אפגעמאכט האב איך דאן אז מיר גייט אין לעבן צו שענקן נאך א איד'ס לעבנסגעשיכטע אזא גוטע ענדע. זאפארט בין איך ארויס פון מיין קאמפארט-זאון פאר אונזער מוסד און זיך קיינמאל צוריק אריינגעזעצט דערין.

היכל הקודש נייעס

גרשון קרעמער

שטאטישע וואסער ביים קאמפלעקס אין אומאן

אומאן - דער הייליגער ציון וואו דער הייליגער רבי האט אויסגעוועלט צו ליגן - איז א פלאץ וואס ברענגט ארויף שטארקע געגועים יעדעס מאל מ'דערמאנט דאס נאר. יעדער איד וואס האט נאר אמאל געהאט די זכיה צו זיין אין אומאן אויף ראש השנה דארף שוין אפילו נישט קיין ראיות; מ'שפירט ממש ווי מ'קומט ארויס נאך ראש השנה מיט א פרישע התחדשות. "אני נהר המטהר מכל הכתמים", דער רבי וואשט אונז אפ, און מ'באקומט פרישע כוחות צו קענען לעבן מיט אמונה און שפירן דעם אויבערשטן.

אז מ'קומט צום רבי'ן, דארף מען דאך האבן אלע גשמיות'דיגע הצטרכות'ער אויכעט.

דער רבי האט זיך טאקע אויסגעדרוקט: "יא געגעסן, נישט געגעסן, יא געשלאפן, נישט געשלאפן, אבער צו מיר דארף מען קומען אויף ראש השנה", אבער פונדעסטוועגן מעג מען דאך אויך מקיים זיין דעם "יא געגעסן, יא געשלאפן, יא געדאוונט". דערפאר זענען די עוסקים במלאכת הקודש פארנומען א גאנץ יאר אויפצובויען און אויפהאלטן דעם קאמפלעקס, און עס צו פארגרעסערן און פארבעסערן לויט'ן געברויך.

עס קומט יעצט אריין פרישע און פריידיגע נייעס פון די הנהלה פונעם אומאן בנין, אז מען האט זיך אונטערגענומען א מאסיוון נייעם פראיעקט וואס גייט אפקאסטן אסטראנאמישע סכומים - ארום א פערטל מיליאן דאלער - מיטן ציל צו ברענגען שטאטישע וואסער דירעקט צום בנין. ביז היינט צו טאגס האט זיך דער בנין באנוצט מיט אייגענע קוועלער (וואסער-פאמפס), א זאך וואס אליין האט שוין אפגעקאסט ריזיגע געלטער דורכאויס די יארן.

כדי צו פארשטיין די וויכטיגקייט פון דעם שריט, דארף מען פארשטיין דעם מצב וואס האט געהערשט ביז יעצט און די שוועריקייטן וואס דאס האט מיטגעברענגט. ערשטנס, האבן די קוועלער נישט שטענדיג געקענט נאכקומען די נויטיגע קוואנטיטעט וואסער פארן עולם. יעדער געדענקט נאך די עגמת נפש אין די יארן ווען עס איז נישט געווען גענוג וואסער, וואס האט פאראורזאכט גרויסע שוועריקייטן.

די הנהלה לייגט צו, אז היות מען האלט יעצט ברוך השם אינמיטן בויען נאך א פרישן בנין, קען מען זיך מער נישט פארלאזן בלויז אויף די ביז-יעצטיגע קוועלער. און מיט א בליק אויף פאראויס איז קלאר אז זיך צו באהעפטן צום שטאטישן וואסער סיסטעם איז אן אבסאלוטער מוז.

די הנהלה מעלדט אז מען האט שוין געשיקט דעם דעפאזיט אנצוהייבן דעם פראיעקט. און מיר בעטן דעם אייבערשטן אז דער פרישער פראיעקט זאל זיך אויסארבעטן מיט מזל און ברכה, מען זאל עס קענען גרינג באצאלן, און עס זאל טאקע זיין דער ריכטיגער שריט צו האבן בעז"ה גענוג וואסער אויף ווייטער.

אני נהר המטהר מכל הכתמים!

POWERED BY:
אנשי חיל

שכח ר' אהרן!!

י״ד - ט״ו אב

די דאטום ווען דיין לעבנסגעשיכטע וועט ארויסגעבן אויספארקויפט.

לעבנסגעשיכטע

צוואנציג יאר שפעטער און ר' אהרן'ס יארן הארעוואניע צאלט זיך אויס, און נאך ווי.
איך מיט מיין גאנצע משפחתא זענען אריינגעטשעקט אן רבינ'ס חיים טובים, בזכותו.
וויפיל גיי איך קאמפיינען היי יאר פאר די קומענדיגע מיך?

וועלטעלע

וועלטליכע נייעס
מיט די ברסלב'ע
טעם

גרשון קרעמער

צוויי נייע סופרים קאורט אורטיילן איבער אימיגראציע

פארגאנגענעם דאנערשטאג פרשת חקת-בלק, האט דער סופרים קאורט ארויסגעגעבן צוויי וויכטיגע אורטיילן איבער אימיגראציע,ביידע מיט א מערהייט פון 6 קעגן 3 ריכטער. די אורטיילן זענען גרויסע זיגן פאר די טראמפ אדמיניסטראציע'ס פאליסיס איבער אימיגראציע.

דער ערשטער קעיס באהאנדלט די TPS פראגראם (Temporary Protected Status), וואס ערלויבט מענטשן פון לענדער וואס גייען דורך מלחמות אדער אנדערע קאטאסטראפעס צו בלייבן לעגאל אין אמעריקע פאר א געוויסע צייט. די טראמפ אדמיניסטראציע האט געוואלט ענדיגן דעם פראגראם, וואס וואלט באדייט אז הונדערטער טויזנטער מענטשן זענען אין א געפאר פון דעפארטאציע. נידעריגערע געריכטן האבן דאס פרובירט אפצושטעלן, אבער דער סופרים קאורט האט היינט באשלאסן אז דער דעפארטמענט אוו האומלענד סעקיוריטי האט די פולע אויטאריטעט עס אפצושטעלן, און די געריכטן קענען זיך נישט אריינמישן.

דער צווייטער קעיס איז איבער מענטשן וואס קומען אן צום גרעניץ און בעטן אריינצוקומען אלס פליטים (אסיילום זוכער), זאגנדיג אז זיי אנטלויפן פון א סכנה אין זייער לאנד. לויטן געזעץ, אויב א מענטש קומט אן קיין אמעריקע, קען ער בעטן "אסיילום". אבער די רעגירונג האט געטוישט די פאליסי און זיי געהייסןווארטן אין מעקסיקאו; זיי קענען נאר אריינקומען נאכדעם וואס זיי האבן אריינגעגעבן פאפירן פון דארט און עס איז געווארן באשטעטיגט. דער סופרים קאורט האט היינט גע'פסק'נט אז די רעגירונג מעג עס טון.

מען וואלט אפשר געקענט דעבאטירן צי עס איז ריכטיג און יושר'דיג, אבער דאס וועט אונז גארנישט העלפן. עס איז טאקע פאסיג מתפלל צו זיין פאר יעדן איד וואס האט אימיגראציע שוועריקייטן אין די יעצטיגע טעג, אז אלעס זאל זיך פאר זיי אויסארבעטן אויפ'ן בעסטן אופן, אבער וואס איז דאס נוגע פאר אונזער טאג-טעגליכן לעבן?

אויב מיר טראכטן אריין, זענען מיר אלע פליטים. מיר אנטלויפן פון רדיפות און פון סכנות; מיר זענען אלע "אסיילום זוכער". מיר קומען צום אייבערשטן, וועלכער נעמט אריין יעדן פליט!

דער יצר הרע לאזט דיר נישט אפ? עס וועט דיר גארנישט העלפן צו אנטלויפן צו אן אנדער לאנד, ווייל דער סמ"ך מ"ם לאזט נישט נאך. די עצה איז: אנטלויף צום אויבערשטן, בעט אים ער זאל דיר אננעמען און דיר געבן שוץ.

מיר דארפן נישט ווארטן אין מעקסיקאו אז מען זאל אונז דורכלאזן; די טויערן פון הימל זענען אייביג ברייט אפן, פיר און צוואנציג שעה א טאג.

לאמיר מאכן זיכער אז אונזער אמת'ע 'סטאטוס' אויבן אין הימל איז שטארק, דורך זיך האלטן פעסט מיט רצון, תפילה, און מעשים טובים!

די מנהל רופט דיך!

מעשיות פון תפילה

אבא חייא רייזמאן | בני ברק

דאנערשטאג נאכט, נאכן ענדיגן רייניגן די שטוב לכבוד שבת, האט פלוצלינג די עירקאנדישן אנגעהויבן צו שפריצן וואסער. איך האב אויסגעלאשן די עירקאנדישן, געעפנט דעם דעקל, און איך זע אז עס איז אינגאנצן פארפרוירן און באדעקט מיט א דיקע שיכט אייז. איך האב אנגערופן מיין ברודער, וואס פאררעכט עירקאנדישענס, און ער זאגט מיר אז מסתמא פעלט "געז".

למעשה האלט איך שוין דא שפעט דאנערשטאג נאכט; מארגן אינדערפרי גיי איך אין חדר און איך קום צוריק ערשט צוויי אזייגער, ווען וועל איך האבן צייט זיך פאערען מיט דעם?

ביזדערווייל זאגט מיר מיין ווייב אז די עירקאנדישן האט היינט געארבעט פון אינדערפרי ביז ביינאכט אן אויפהער. האב איך געטראכט אז שבת וועלן מיר אנשטעלן די עירקאנדישן אויף א העכערע טעמפעראטור, און אויך וועלן מיר נוצן א שבת-זייגער עס זאל זיך אויסלעשן יעדע האלבע שעה. אזוי ארום וועט די עירקאנדישן זיך נישט אזוי איבערשטרענגען, און מיטן אייבערשטנס הילף וועט דאס דורך גיין דורכגיין בשלום.

למעשה בין איך ארויס פון שטוב ערב שבת גאר פרי, און איך כאפ זיך פלוצלינג אין שול אז די עירקאנדישן ארבעט פעסט אן קיין שבת-זייגער; איך האב פשוט פארגעסן אנצושטעלן דעם שבת-זייגער. דאס איז א זאך וואס קען פאסירן, אבער נישט אין אזא שבת ווען די גאנצע עירקאנדישן הענגט אויף א האר. איך האב שוין געטראכט אז איך קום אהיים און די גאנצע שבת'דיגע שטוב איז פארפלייצט מיט וואסער.

איך קום אהיים און איך זע אז ביזדערווייל איז אלעס בסדר. דא איז אריינגעקומען די כח התפילה.

איך האב געבעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, מאך א נס למעלה דרך הטבע, אז אפילו אויב די עירקאנדישן וועט ברענען יעצט 24 שעה זאל איר גארנישט פאסירן, און זי זאל פיין קאלט מאכן א גאנץ שבת, כדי מיר זאלן קענען פראווען פרייליכע סעודות מיט א גוטע שטימונג."

איך האב צוגעלייגט אז מיט'ן אייבערשטנס הילף, אויב די מעשה פון די תפילה וועט ארבעטן, וועל איך דאס אריינלייגן אין בלעטל.

וואונדער איבער וואונדער! די עירקאנדישן האט פעסט געארבעט א גאנץ שבת, עס האט גארנישט גערינען קיין וואסער דערפון, און עס האט פיין קאלט געמאכט - אזוי גוט, אז מיין טאכטער האט שוין געדארפט אנטאן א סוועטער פון די קעלט.

טאטי קומט שוין!

מיט ותחיין

ארהן ותחיין

א ווארט צוויי

שיקט אריין אייער ווארט צווי צו:
avorttzvei@bletelmagazine.com

א טעג'ליכע בחירה

א מענטש וואס האט א פילטער אויף זיין סעלפאון האט ער די בחירה וואס דער אייבערשטער האט אונז געגעבן, און אונזער פליכט איז בוחר צו זיין בטוב, וואודעראום א מענטש וואס האט נישט קיין פילטער רח"ל, האט ער נישט קיין בחירה בכלל. די טעג ארגאניזאציע איז דא צוריקצוגעבן די בחירה."

הרב גאליעב - גרינדער און פירער פון די בארימטע טעג ארגאניזאציע ביים מיטינג אין קרית ברסלב מיטן ועד הרבנים און ועד בעלי בתים צום פארלאנג צו עפענען א טעג לאקאציע אין שטעטל

די גאלדענע אימעדזש זאל זיך ווייטער ציען

א חבר מיינער האט מיר דערציילט זיינע קאשמארן ווען ער דערמאנט זיך ווי סך הכל וואס זיין טאטע האט פארלאנגט פון אים איז געווען אז די אימעדזש זאל נישט שמוציג ווערן, נישט קעירנדיג זיין יראת שמים אדער עבודת השם שטאפלען, ווי דאס לעצטע וואונטש פון זיין טאטן זאל זיין געזונט פאר זיין ערשטע טאג אין ישיבה קטנה איז געווען "שיק מיר נחת און מאך מיר נישט קיין בושות"

איינע פון די מקשיבי הדף שיעור א' פינחס תשפ"ו, ווי דער ראש ישיבה האט ארומגערעדט פון מחנך זיין די קינדער אז זיי דינען דעם אייבערשטן און נישט די גאס

על דא ועל דארט

איי איי דעקאנטרע

שטורמישער פאסירונג איז פארגעקומען פארלאפענעם זונטאג אין איינע פון די "באגעבו-קאנטרי'ס", וואס באדייט ווארשיינליך די וואס האלטן אן די מסורה נישט אפצוטרעטן קיין זוז כל שהו פון דאס וואס מיר האבן געזען ביי אונזערע שכנים.

א איד טוט נישט וואס ער וויל, א איד טוט וואס איז ריכטיג. נו, וואס איז ריכטיג? וואס דערוילעם טוט. אז דער שכן האט זיך איינגעהאנדלט דעם נייעם פורניטשער סעט פארן פארטש וואס שטייען ארום דעם גריל איר צו באוואכן מיט זייערע געפלאכטענע שטרויענע זאנגען מיטן געקעסטלטן קישעלע וואס זיצט אויף איר מיט שטאלץ - ליגט אויפן שכנה א פליכט עס צו קויפן. ושכנה דשכנה אית ליה.

אונזער נייעס'ל איז פארגעקומען אין אט אזא קאנטרי, אום זונטאג נאכמיטאג ווען אלע אינגעלייט האלטן אינמיטן העלפן דאס ווייב אהערשטעלן נאכטמאל. א גריל. פלוצם האט ארייגעשטורעמט נישט קיין צווייטער ווי עימעקס, יא אונזער יוגנט-פיינט עמעריקן עקספרעס, און זיי רופן זיך אן: "געבט אהער ענקערע פליישן, די פורניטשער סעט, און אייער באנגעפאלאץ אויכעט. וויבאלד אלעס באלאנגט דערוויל פאר אונז."

דער ראש ישיבה שליט"א זאגט:

לאכן פון א איד

"מען טאר נישט לאכן פון א איד, ווער עס לאכט פון א איד איז אזוי ווי ער לאכט פונעם אייבערשטן."

שיעור סידור לפני שחרית שבת קודש פרשת חק"ב

זאצן וואס
פארדינען
שטרעכלער

בערל שניצלער

כתה חלף

שו"ב הרב בנימין קליינמאן שליט"א ביים בודק זיין דעם חלף פון שוחט בבית השחיטה קרית ברסלב ר' רפאל פורסט נאכן חומש סעודה פון אן אייניקל אין תלמוד תורה קרית ברסלב

א בילד צוויי

קישן של אליהו

נייע קישן לכבוד כסא של אליהו זכור לטוב אין ביהמ"ד האשקי, נתנדב דורך ר' יענקי פיש פון די "קאסטום שאורום" פירמע

גוטזאגער

"דאס לעבן איז ווי א פיענא, פארהאן ווייסע טעג, און אויך שווארצע. אויב אבער ווייסטו וויאזוי צו שפילן איז עס א הערליכע ניגון."

פריערדיגע

"ליקוטי מוהר"ן איז מיין שבת ספר."

- צאנז'ער רב, דער הייליגער דברי חיים זי"ע

וֶוען וֶועט שׁוֹין מָשִׁיחַ צִדְקֵנוּ קוּמֶען?

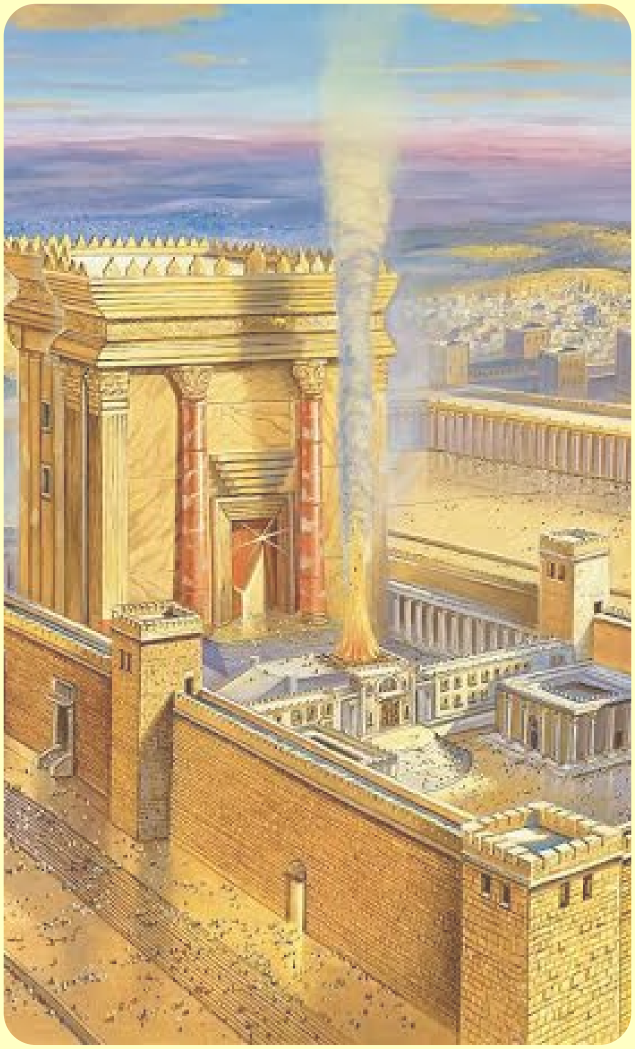

שְׁאֵלָה:

לְכָבוֹד דֶער רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א,

אִיךְ הָאבּ אַסַאךְ שְׁאֵלוֹת צוּ פְרֶעגְן, אָבֶּער מֶער פוּן אַלֶעם הָאבּ אִיךְ אֵיין גְרוֹיסֶע שְׁאֵלָה; וִוי לַאנְג נָאךְ וֶועלְן מִיר זִיךְ מוּטְשֶׁען אִין דֶעם בִּיטֶערְן שְׁוֶוערְן רוּחְנִיוּת'דִיגְן גָלוּת? וֶוען קוּמְט שׁוֹין מָשִׁיחַ אוּן עֶס וֶועט שׁוֹין זַיין וּמָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת ה'?

עֶס וֶוערְט שְׁוֶוערֶער אוּן שְׁוֶוערֶער צוּ זַיין אַן עֶרְלִיכֶער אִיד, דִי דוֹרוֹת פַאלְן מִיט אַזַא שְׁנֶעלֶע טֶעמְפָּא, אִידִישֶׁע קִינְדֶער פַאלְן וִוי פְלִיגְן, נִישְׁט אוּמְזִיסְט הָאט רֶבִּי יוֹחָנָן גֶעזָאגְט: "יֵיתֵי וְלֹא אַחְמִינֵיה", עֶר הָאט נִישְׁט גֶעוָואלְט מִיטְהַאלְטְן דִי בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ וַוייל עֶר הָאט גֶעוְויסְט וִוי שְׁלֶעכְט דֶער דוֹר וֶועט דֶעמָאלְט אוֹיסְזֶען.

מֶען רֶעדְט אַזוֹיפִיל פוּן אַלֶע גוּטֶע זַאכְן, פַארְוָואס זָאל מֶען אָבֶּער נִישְׁט אִיבֶּערְדְרֵייעֶן דִי וֶועלְט אַז אִידְן זָאלְן אַיינְרַייסְן אַז מָשִׁיחַ זָאל שׁוֹין קוּמֶען, וָואס דֶעמָאלְט וֶועט מֶען שׁוֹין אוֹיטָאמַאטִישׁ גֶעהָאלְפְן וֶוערְן מִיט אַלֶעס.

יְיַשֶׁר כֹּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פַּרְשַׁת פִּנְחָס, כ"ב תַּמוּז, שְׁנַת תשע"ט לִפְרָט קָטָן

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יָאִיר.

אִיךְ הָאבּ עֶרְהַאלְטְן דַיין בְּרִיוו.

וֶוער רֶעדְט נִישְׁט פוּן בִּיאַת מָשִׁיחַ? אַלֶעס וָואס מִיר רֶעדְן אוּן

עצתו אמונה פנחס תשע"ט

מִיר טוּעָן איז נאָר כְּדַאי מִיר זאָלְן זוֹכֶה זַיין אַרוֹיס צוּ גֵיין פוּן גָלוּת.

אַז דוּ ווילְסְט טוּן עֶפֶּעס פאַר בִּיאַת מָשִׁיחַ זאָלְסְטוּ לֶערְנֶען יֶעדְן טאָג אַסאַך פְּרָקִים מִשְׁנָיוֹת ווֶעסְטוּ מְקָרֵב זַיין דִי גְאוּלָה, אַזוֹי ווִי חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה זאָגְן (וַיִּקְרָא רַבָּה ז, ג): **"אֵין כָּל הַגָּלֻיּוֹת הַלָּלוּ מִתְכַּנְּסוֹת אֶלָּא בִּזְכוּת מִשְׁנָיוֹת"**, מָשִׁיחַ ווֶעט קוּמֶען נאָר בִּזְכוּת וואָס מֶען לֶערְנְט מִשְׁנָיוֹת; אוּן דֶער הֵיילִיגֶער בְּנֵי יִשָּׂשכָר זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ זאָגְט (חוֹדֶשׁ תַּמּוּז אָב - מַאֲמָרֵי חֳדָשֵׁי תַּמּוּז אָב, מַאֲמָר ב): **"סַךְ כָּל הַשָּׁעוֹת מִן הכ"ב יָמִים הֵם תקכ"ח"**, דִי שָׁעוֹת פוּן דִי דְרֵיי וואָכְן איז סַךְ הַכֹּל פִינְף הוּנְדֶערְט אַכְט אוּן צְוָואנְצִיג, **"עַל כֵּן יֵשׁ בַּמִּשְׁנָיוֹת תקכ"ח פְּרָקִים מִנְיַן מַפְתֵּ"חַ"**, דֶערְפאַר איז דאָ אִין שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה פִינְף הוּנְדֶערְט אַכְט אוּן צְוָואנְצִיג פְּרָקִים, **"כְּמִנְיַן מַפְתֵּחַ הַגְּאֻלָּה"**, ווייל דאָס איז דֶער שְׁלִיסְל מִיר זאָלְן דוּרְכְדֶעם אַרוֹיס גֵיין פוּן גָלוּת, וואָס דאָס איז קֶעגְן דִי פִינְף הוּנְדֶערְט אַכְט אוּן צְוָואנְצִיג שָׁעָה פוּן דִי דְרֵיי וואָכְן וואָס מִיר טְרוֹיעֶרְן אוֹיפְן חוּרְבָּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אַזוֹי ווִי חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה זאָגְן (וַיִּקְרָא רַבָּה ז, ג): "אֵין הַגָּלֻיּוֹת מִתְכַּנְּסוֹת אֶלָּא בִּזְכוּת הַמִּשְׁנָיוֹת", מָשִׁיחַ ווֶעט קוּמֶען נאָר אִינְעֶם זְכוּת פוּן דִי וואָס לֶערְנֶען מִשְׁנַיוֹת, **"וּכְשֶׁמְּדַבְּרִין וְשׁוֹנִין בְּמוֹ פִּינוּ הַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, אֲזַי נִפְתַּח הַסָּתוּם"**, אוּן ווֶען מֶען חַזֶר'ט מִשְׁנָיוֹת ווֶערְט גֶעעֶפֶנְט דִי פאַרְמאַכְטְקֵייט פוּן אוּנְזֶער גָלוּת, אַזוֹי ווִי עֶס שְׁטֵייט (הוֹשֵׁעַ ח, י): **"'גַּם כִּי יִתְנוּ בַגּוֹיִם עַתָּה אֲקַבְּצֵם', לָשׁוֹן מַתְנִיתִין"**, 'יִתְנוּ' איז אַ לָשׁוֹן פוּן מִשְׁנָיוֹת, אַז מֶען ווֶעט לֶערְנֶען מִשְׁנָיוֹת אִין גָלוּת, "עַתָּה אֲקַבְּצֵם", ווֶעט אוּנְז דֶער אײבֶּערְשְׁטֶער אוֹיסְלֵייזְן; זאָלְסְטוּ זִיךְ בַּאפְלַייסְן אִין לִימוּד מִשְׁנָיוֹת ווֶעסְטוּ הָאבְּן אַ חֵלֶק אִין בְּרֶענְגֶען דִי גְאוּלָה.

אוֹיךְ זאָלְסְטוּ זִיךְ יֶעדְן טאָג זִיךְ מִתְבּוֹדֵד זַיין; הֵייבּ אָן שׁוֹין לֶעבְּן מִיט דֶעם לִימוּד וואָס מָשִׁיחַ ווֶעט אַרַיין בְּרֶענְגֶען אִין דִי גאַנְצֶע ווֶעלְט, דֶעם לִימוּד פוּן הִתְבּוֹדְדוּת וּתְפִלָּה. אַזוֹי ווִי דֶער רֶבִּי זאָגְט (לִיקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק א, סִימָן ב): **"עִקַּר כְּלֵי זֵינוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ הוּא הַתְּפִלָּה"**, מָשִׁיחַ'ס גֶעוֶוער ווֶעט זַיין תְּפִילָה, **"וְכָל מִלְחֲמוֹתָיו שֶׁיַּעֲשֶׂה וְכָל הַכִּבּוּשׁוֹת שֶׁיִּכְבֹּשׁ - הַכֹּל מִשָּׁם"**, אַלֶע מִלְחָמוֹת אוּן אַלֶעס וואָס עֶר ווֶעט אַיינְנֶעמֶען ווֶעט זַיין נאָר דוּרְךְ תְּפִילָה; מָשִׁיחַ צִדְקֵנוּ ווֶעט אַרַיין בְּרֶענְגֶען אַזַא לִיכְטִיגְקֵייט אִין דִי ווֶעלְט יֶעדֶער אֵיינֶער ווֶעט שְׁפִּירְן ווִי דֶער אײבֶּערְשְׁטֶער איז מִיט אִים, בַּיי אִים אוּן נֶעבְּן אִים. מֶען ווֶעט רֶעדְן צוּם אײבֶּערְשְׁטְן - יֶעדֶער אֵיינֶער וואָס עֶר דאַרְף, אַזוֹי ווִי עֶס שְׁטֵייט (צְפַנְיָה ג, ט): **"כִּי אָז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שָׂפָה בְרוּרָה, לִקְרֹא כֻלָּם בְּשֵׁם ה'"**; אוּן יֶעדֶער ווֶעט זֶען דֶעם אײבֶּערְשְׁטְן, אַזוֹי ווִי עֶס שְׁטֵייט (יְשַׁעְיָהוּ נב, ח): **"כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן"**.

אַלֶע דִיבּוּרִים וואָס מִיר רֶעדְן איז פוּן דִי לִימוּדִים וואָס מָשִׁיחַ ווֶעט אַרַיין בְּרֶענְגֶען אִין דִי ווֶעלְט. דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי הָאט גֶעזאָגְט (חַיֵּי מוֹהֲרַ"ן, סִימָן רסו): **"צְווִישְׁן מִיר אוּן מָשִׁיחַ איז נִישְׁט דאָ קֵיין חִילוּק, נאָר אֵיין חִילוּק איז דאָ, בַּיי מָשִׁיחַ ווֶעט מֶער נִישְׁט זַיין קֵיין בְּחִירָה אוּן יֶעצְט איז נאָךְ דאָ דִי בְּחִירָה"**; דאָס טוּט שׁוֹין דֶער רֶבִּי יֶעצְט מִיט אוּנְז, עֶר בְּרֶענְגְט אַרַיין אִין אוּנְז אַזַא גֶעטְלִיכְקֵייט אוּן אַזַא לִיכְטִיגְקֵייט אַז מִיר שְׁפִּירְן ווִי דֶער אײבֶּערְשְׁטֶער איז מִיט אוּנְז, בַּיי אוּנְז אוּן נֶעבְּן אוּנְז. אוּן אֵיינְמָאל אַ מֶענְטְשׁ שְׁפִּירְט דֶעם אײבֶּערְשְׁטְן הֵייבְּט עֶר אָן רֶעדְן צוּם אײבֶּערְשְׁטְן.

דֶער רֶבִּי הָאט אוּנְז גֶעגֶעבְּן אַ מַתָּנָה דִי זאַךְ פוּן הִתְבּוֹדְדוּת; ווֶען אַ מֶענְטְשׁ פָּאלְגְט דֶעם רֶבִּי'ן בִּתְמִימוּת וּבִפְשִׁיטוּת, עֶר גֵייט אוֹיף אַ פְּלַאץ וואו קֵיינֶער איז נִישְׁט דאָרְט אוּן הֵייבְּט אָן זִיךְ אוֹיסְגִיסְן דאָס הַארְץ פאַר'ן אײבֶּערְשְׁטְן, עֶר דֶערְצֵיילְט אַלֶעס פאַר'ן אײבֶּערְשְׁטְן אַזוֹי ווִי עֶר וואָלְט דאָס דֶערְצֵיילְט פאַר אַ גוּטֶער חָבֵר, - איז דֶער גְלִיקְלִיכְסְטֶער מֶענְטְשׁ. בַּיי אִים ווֶערְט מְקוּיָּם דאָס וואָס שְׁטֵייט (וַיִּקְרָא כו, יב): **"וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם, וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם"**, זאָגְט אוֹיף דֶעם רַשִׁ"י: **"אֲטַיֵּיל עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מִזְדַּעְזְעִים מִמֶּנִּי"**, מֶען שְׁפַּאצִירְט כִּבְיָכוֹל מִיטְן אײבֶּערְשְׁטְן, מֶען רֶעדְט צוּ אִים שְׁפַּאצִירְנְדִיג, אַהַ! מַמָּשׁ גַן עֵדֶן אַלֵיינְס!

עֶס איז נִישְׁט דאָ קֵיין זִיסֶערֶע זאַךְ ווִי ווֶען אַ מֶענְטְשׁ שְׁפִּירְט אַז דֶער אײבֶּערְשְׁטֶער איז מִיט אִים, בַּיי אִים אוּן נֶעבְּן אִים; עֶר שְׁפִּירְט ווִי עֶס איז מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ אוּן עֶר רֶעדְט מִיט הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים. וואוֹיל איז אִים אוֹיף דִי ווֶעלְט אוּן וואוֹיל איז אִים לְעוֹלָם הַבָּא.

דֶער אײבֶּערְשְׁטֶער זאָל הֶעלְפְן זאָלְסְט מַצְלִיחַ זַיין אִין אַלֶע דַיינֶע ווֶעגְן.

א י ן

קורצן פון פריער: *ר׳ יעקב יוסף הערמאן שטעלט אויף זיין הייליגע שטוב אין די טמנ׳א גאסן פון אמעריקע.*

פייערט פאר קדושת שבת. מאכט חתונה די קינדער צו ערליכע מענער. שטעלט אויף גרויסע תלמידים.

ער האט געהאלפן ביי די ישיבה פון זיין שווער הרב אנדראן ז״ל .

איין טאג איז ער אריינגעקומען אין ישיבה און געזען אן עלטערע אידענע זיצן אין א ווינקל און וויינען. ר׳ יעקב יוסף האט געפרעגט דעם מנהל וואס דא גייט פאר, און דער מנהל האט אים דערציילט אז די פרוי קומט יעדן טאג בעטן מען זאל אריינעמען איר אייניקל אין ישיבה.

די פראבלעם איז אבער, אז דאס אייניקל קען אפילו נישט קיין צורת האות און ער איז שוין צוועלף יאר אלט. ״איז וואס טוט מען דא?״ האט דער מנהל געפרעגט, ״מען קען אים דאך נישט אריינשטעלן אין כיתה א׳, ממילא קען מען נישט העלפן די אלטע פרומע באבע.״

ר ׳
יעקב יוסף, וועלכער האט קיין איין נשמה נישט פארנאכלעסיגט, האט אריינגערופן די עלטערע פרוי אין אפיס און איר אויסגעהערט.

און יעצט ליינט ווייטער.

די אלטע אידענע האט אויסגערעדט איר צובראכן הארץ און דערציילט פאר רבי יעקב יוסף: ״אין א יאר ארום האט מיין אייניקל בר מצוה, אבער ווי קען ער עולה זיין אויב ער קען ניטאמאל מאכן א ברכה און ער קען נישט קיין א-ב? איך האב נישט קיין געלט צו צאלן אז איינער זאל אים לערנען, אבער די זארג אז איך וועל האבן אן אייניקל וואס קען נישט קיין אות אחת, לאזט מיר נישט שלאפן ביינאכט.״

ר׳ יעקב יוסף האט איר בארואיגט און געטרייסט, און צוגעזאגט אז ער אליין וועט זיך אפגעבן מיט אים און זארגן ווי פאר אן אייגן קינד.

די פרוי איז געווען איבערגליקליך און איז אהיים מיט לויב און דאנק צום באשעפער פארן נס.

ר׳ יעקב יוסף האט ווירקליך געהאלטן

ווארט
און אנגעהויבן לערנען מיט דעם קינד אלע יסודות פון אידישקייט. עקסטער האט ער באצאלט פון זיין אייגן (ארימען) טאש פאר א פריוואטן מלמד ער זאל אים לערנען א-ב און עברי.

זעקס חדשים שפעטער איז דאס קינד שוין געווען גרייט אריינצוגיין אין זיין יארגאנג אין ישיבה.

צו זיין בר מצוה האט ער עולה געווען און זיך געזעצט לערנען מיט פלייס.

דאס קינד איז אויסגעוואקסן אן ערליכער איד און איז געבליבן בין כתלי בית המדרש כל ימי חייו.

איין שמועס ראטעוועט דורות

איין טאג האט א צובראכענע פרוי אנגעקלאפט אין די טיר פון משפחת הערמאן. ווען מרת הערמאן האט געעפנט די טיר, האט די פרוי געפרעגט צי זי קען אפשר רעדן איבער א וויכטיגן ענין מיט ר׳ יעקב יוסף.

״קומט אריין, און ווי נאר ער וועט אהיימקומען וועט איר קענען רעדן מיט אים.״ איידל האט צוגעגרייט, ווי איר

מ. מאנן 24

שטייגער,
עפעס צו עסן און טרינקען און געשמועסט מיט דער פרוי ביז איר מאן איז אהיימגעקומען.

ווען ר' יעקב יוסף איז אהיימגעקומען, איז די פרוי גלייך צוגעטראטן צום ענין.

"איך בין אן אלמנה און איך האב איין איינציג קינד. ער איז שוין באלד צוואנציג יאר אלט און ער שפייזט אונז. ער האט א פיינעם פאסטן, אבער ליידער פארלאנגט זיין בעל הבית אז ער זאל ארבעטן שבתים און ימים טובים.

איך ווייס נישט וואס צו טון; איך דארף וויכטיג דאס געלט צום לעבן, אבער איך וויל דאך אז מיין זון זאל בלייבן א איד."

דערביי האט זי אויסגעשאסן אין אן אומבאהערשטן געוויין. זי האט געוויינט אויפ'ן גלות אמעריקע, וואס פארשוועמט די אידישע בירגער אין א געיעג נאך געלט.

די ווענט האבן מיטגעוויינט. איידל הערמאן האט איר ארומגעכאפט און בארואיגט: "זארגט נישט, דער אייבערשטער וועט העלפן און מיר וועלן איך שטיין צו דער האנט."

ר' יעקב יוסף האט איר געבעטן: "איך וויל ווי שנעלער רעדן מיט אייער זון."

דעם
קומענדיגן טאג איז די אלמנה געקומען מיט איר זון, מארטין. ר' יעקב יוסף האט געשמועסט מיט אים א שטיק צייט און אים מסביר געווען די קדושת השבת, און אז די תורה לאזט נישט ארבעטן אום שבת.

"אבער וואס זאל איך טון? איך וועל דאך בלייבן אן אן ארבעט."

"זארג נישט," האט ר' יעקב יוסף אים בארואיגט, "דער בעל הבית וועט דיר נישט פארלאזן."

דעם קומענדיגן טאג האט מארטין געמאלדן פאר זיין (ליידער אידישן) בעל הבית אז ער וועט מער נישט ארבעטן שבת און יום טוב. דער בעל הבית איז געווארן זייער פארלוירן, ווייל עס איז דאן געווען א פארנומענע צייט אין די ביזנעס און ער האט געמוזט האבן מארטין אין געשעפט.

"אפשר ווארט נאר צו ביז די פארנומענע סעזאן גייט אריבער," האט ער זיך געבעטן.

מארטין האט אבער זייער פעסט און איידל געזאגט אז ער וועט מער נישט פארשוועכן דעם שבת קודש.

ווען דער בעל הבית האט געזען אז מארטין
וועט זיך נישט ברעכן, האט ער זיך געבראכן.

זייענדיג אן אנשטענדיגער ארבעטער, האט ער מסכים געווען אים צו האלטן טראצדעם וואס ער היט יא שבת.

א שטיק צייט שפעטער איז מארטין געקומען דערציילן פאר ר' יעקב יוסף אז מען טראגט אים אן א שידוך, אבער דאס מיידל איז נישט קיין שומר תורה ומצוות. ר' יעקב יוסף האט אים געבעטן צו ברענגען דאס מיידל צו אים אהיים, און נאך א קורצע שמועס האבן זיי געזען אז דאס מיידל איז גאר אן איידעלע און ערליכע, נאר נעבעך א תינוקת שנשבתה וואס ווייסט נישט פון אידישקייט צו זאגן.

איידל האט מיט געדולד איר געלערנט די יסודות, און דאס מיידל האט אלעס אויפגענומען מיט א מורא'דיגן דורשט און געזאגט אז זי וויל אננעמען אלע הלכות וואס א איד דארף טון.

א שטיק צייט שפעטער איז פארגעקומען אן ערליכע חתונה, צו די פרייד פון די ארימע אלמנה.

דאס פארפאלק האט אויפגעשטעלט א דור פון ערליכע אידן און יראי שמים.

פארזעצונג קומענדיגע וואך אי"ה

א מעשה פון א צדיק

אהרן קליטניק

מגולגל אין א פראש

דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו פלעגט יעדן טאג גיין אין וואלד זיך מתבודד זיין.

איינמאל איז דער הייליגער בעל שם טוב אריין אין וואלד זיך אויסצושמועסן זיין הארץ פארן הייליגן באשעפער. ער האט גערעדט און געזונגען שירות ותשבחות מיט א מורא'דיגע דביקות. אזוי איז עס אנגעגאנגען אסאך אסאך שעות, צוביסליך איז ער אריינגעגאנגען טיפער און טיפער אינעם וואלד.

ווען ער האט שוין געוואלט צוריקגיין, האט דער הייליגער בעל שם טוב נישט געזען דעם וועג ארויס; ער האט זיך פארבלאנדזשעט. אבער ביים הייליגן בעל שם טוב איז נישט געווען אזא זאך ווי "פארבלאנדזשעט" פערצופאל, נאר ער האט געוויסט אז עס איז דא א פונקטליכע סיבה און א חשבון פאר אזא געשעעניש.

עס איז אדורך א לאנגע צייט, און ער האט געטראכט צו זיך: וואס טוט מען דא? וואס איז די סיבה אז דער אייבערשטער האט מיר דא געשיקט? פלוצלינג זעט דער הייליגער בעל שם טוב א קליינעם טייך אינעם וואלד, און אינעם טייך געפינט זיך א גאר גרויסע צפרדע - א ריזיגע פראש וואס מען זעט נישט אזאנס אין א באוואוינטן ישוב. די פראש האט געקוויטשעט און געשריגן מיט גאר הויכע קולות.

וויבאלד דער הייליגער בעל שם טוב האט געקענט די שפראך פון חיות און עופות, האט ער געהערט ווי די פראש שרייט און בעט זיך: "רבי, געב מיר א תיקון!" האט דער הייליגער בעל שם טוב געפרעגט די צפרדע: "מיט וואס האסטו זיך פארזינדיגט, אז דו ביסט מגולגל געווארן אין א פראש?" האט די פראש געענטפערט: "איך בין געווען א גרויסער תלמיד חכם מיט אכט הונדערט יאר צוריק, אבער איך האב זייער מזלזל געווען אין די מצוה פון נטילת ידים. נישט נאר האב איך מזלזל געווען דערין, נאר איך פלעג אויך ליצנות מאכן פון די מצוה. נאך מער פון דעם, איך בין געווען א חוטא ומחטיא את הרבים; איך פלעג האלטן פילע דרשות קעגן די מצוה פון נטילת ידים. צוליב דעם איז מיין עונש געווען צו נתגלגל ווערן אין א פראש, אין א פארווארפן ארט אויף דער וועלט וואו קיין מענטשן געפינען זיך נישט, איך געפין זיך דא שוין הונדערטער יארן און איך האב נישט קיין מנוחה; איך ווארט אויף א תיקון".

האט דער הייליגער בעל שם טוב אים געפרעגט: "איך פארשטיי נישט, עס האט זיך דאך געפונען אויף דער וועלט אין יענע צייט דער הייליגער אריז"ל, פארוואס ביסטו נישט געגאנגען צו אים נאך א תיקון?"

האט די צפרדע געענטפערט: "איך האב אלעמאל פרובירט אנצוקומען צו אים, אבער עס איז מיר נישט געלונגען. איך האב זיך נאר אלס טיפער און טיפער פארבלאנדזשעט אינעם וואלד. איך זיץ דא און איך האב גרויס צער; אוי רבי, העלף מיר און געב מיר א תיקון!"

דער הייליגער בעל שם טוב האט זיך מתבודד געווען, און דערנאך האט ער גענומען וואסער פונעם טייך, געמאכט א ברכה 'שהכל' און געטרונקען. נאכדעם האט דער הייליגער בעל שם טוב געוואשן זיינע הענט אויף דער צפרדע, און די פראש איז געשטארבן. אזוי האט ער האט באקומען זיין תיקון.

האט מוהרא"ש אויסגעפירט: זעט מען פון דא ווי שטארק מען דארף זיין געווארענט ביים וואשן די הענט נטילת ידים, סיי ווען מען שטייט אויף אינדערפרי און סיי פארן דאווענען. אזוי אויך נאכן גיין אין בית הכסא זאל מען זיך וואשן דווקא מיט א כלי, און פארן עסן זאל מען זיך וואשן די הענט מיט א כלי; דורך דעם ווערט מען ריין סיי ברוחניות און סיי בגשמיות.

אזוי אויך זעט מען אז מען טאר נישט אפלאכן און חוזק מאכן פון קיין שום מצוה, אלעס איז זייער חשוב און הייליג.

שיחות מוהרא"ש חלק ב' ערך נטילת ידים

דעם הייליגן רבינ'ס לעבנסגעשיכטע

קס"ן

פארזעצונג פון פריער:

דֶער רֶבִּי גֶעבְּט פַּאר רֶבִּי נָתָן אִיבֶּערְצוּשְׁרַייבְּן דֶעם סֵפֶר הַנִּשְׂרָף, אוּן אִינְמִיטְן הָאט דֶער רֶבִּי אִים אִיבֶּערְגֶעהַאקְט עֶטְלִיכֶע מָאל. דֶער הֵיילִיגֶער סֵפֶר "לִיקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן" וָואס דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי הָאט גֶעלָאזְט דְרוּקְן, וֶוערְט אָנְגֶערוּפְן "דֶער עֶרְשְׁטֶער סֵפֶר", אוּן דֶער "סֵפֶר הַנִּשְׂרָף" וָואס דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי הָאט גֶעהֵייסְן מֶען זָאל פַארְבְּרֶענֶען וֶוערְט גֶערוּפְן "דֶער צְוֵוייטֶער סֵפֶר". דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי הָאט אָבֶער גֶעהַאט נָאךְ אַ דְרִיטֶער סֵפֶר, דָאס רוּפְט מֶען דֶער "סֵפֶר הַגָּנוּז", אַ בַּאהַאלְטֶענֶער סֵפֶר וָואס קֵיינֶער אוֹיף דֶער וֶועלְט הָאט נִישְׁט זוֹכֶה גֶעוֶוען צוּ זֶען.

נָאךְ פֶּסַח אִיז רֶבִּי נָתָן גֶעקוּמֶען צוּם רֶבִּי'ן, אוּן דֶער רֶבִּי הָאט אִים גֶעזָאגְט אַז עֶר וִויל אִים שִׁיקְן מִיט אַ שְׁלִיחוּת צוּ ר' יְהוֹשֻׁעַ פוּן זוּרִין, עֶר זָאל אִים אִיבֶּערְגֶעבְּן אַ כְּתַב מִיט הֵיילִיגֶע שֵׁמוֹת, וָואס דֶער רֶבִּי הָאט גֶעשְׁרִיבְּן בִּכְתַב יַד קָדְשׁוֹ, וַוייל דֶער רֶבִּי הָאט גֶעזֶען אַז ר' יְהוֹשֻׁעַ דַארְף שׁוֹין אַוֶועקְגֵיין פוּן דִי וֶועלְט, אוּן דֶערִיבֶּער הָאט עֶר גֶעזָאגְט פַאר רֶבִּי נָתָן עֶר זָאל אִיבֶּערְגֶעבְּן דֶעם כְּתַב פַאר ר' יְהוֹשֻׁעַ, אַז עֶר זָאל זִיךְ אַרַייְנְנֶעמֶען אִין קָאפּ דִי הֵיילִיגֶע שֵׁמוֹת וָואס דֶער רֶבִּי הָאט אָפְּגֶעשְׁרִיבְּן, אוּן דָאס וֶועט אִים זַיין אַ טוֹבָה אוֹיף יֶענֶע וֶועלְט, אוּן אוֹיךְ וֶועט עֶר דוּרְךְ דִי שֵׁמוֹת קֶענֶען קוּמֶען צוּם רֶבִּי'ן נָאךְ זַיין פְּטִירָה. אוּן אוֹיךְ זָאל עֶר אִים זָאגְן אַז עֶר זָאל יֶעדְן טָאג טְרַאכְטְן פוּן רֶבִּי'ן, בִּיז צוּם טָאג וֶוען עֶר וֶועט נִסְתַּלֵק וֶוערְן.

דִי מַעֲשֶׂה הָאט זִיךְ בֶּאֱמֶת נָאךְ אָנְגֶעהוֹיבְּן אוּם עֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה פוּן דֶעם יָאר.

דֶער ר' יְהוֹשֻׁעַ אִיז גֶעוֶוען שְׁטַארְק דָבוּק אוּן מְקוּרָב צוּם רֶבִּי'ן, אוּן וֶוען עֶר אִיז אַרַיין צוּם רֶבִּי'ן מִיט זַיין קְוִויטְל, אוּן עֶס אִיז גֶעוֶוען דָארְט וָואס ס'אִיז גֶעוֶוען, אוּן דֶערְנָאךְ אִיז רֶבִּי נָתָן אַרַיין צוּם רֶבִּי'ן, הָאט דֶעמָאלְט רֶבִּי נָתָן גֶעזֶען וִוי דִי קְוִויטְל פוּן ר' יְהוֹשֻׁעַ פוּן זוּרִין לִיגְט אוּנְטֶערְ'ן טִישׁ.

דֶער רֶבִּי פְלֶעגְט זִיךְ פִירְן אַז דִי מֶענְטְשְׁן אוֹיף וֶועמֶען עֶר הָאט גֶעזֶען אַז זֵיי וֶועלְן נִסְתַּלֵק וֶוערְן אִין יֶענֶעם יָאר, פְלֶעגְט עֶר אַרָאפְּוַוארְפְן זֵייעֶר קְוִויטְל פוּן עֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּנְטֶערְ'ן טִישׁ.

וֶוען רֶבִּי נָתָן הָאט דָאס בַּאמֶערְקְט הָאט עֶר זִיךְ דֶערְשְׁרָאקְן, אוּן עֶר הָאט גֶעטְרַאכְט פוּן דֶעם דִי גַאנְצֶע צַייט, בִּיז יֶעצְט וֶוען דֶער רֶבִּי הָאט אִים גֶעשִׁיקְט אוֹיף דֶעם שְׁלִיחוּת.

רֶבִּי נָתָן הָאט גֶענוּמֶען דֶעם צֶעטְל אוּן גֶעפָארְן צוּ ר' יְהוֹשֻׁעַ, אוּן אוֹיפְ'ן גַאנְצְן וֶועג הָאט רֶבִּי נָתָן אַלֵיין זִיךְ אֵיינְגֶעְ'חַזְרְ'ט דִי שֵׁמוֹת, אַז עֶר זָאל עֶס אוֹיךְ גוּט גֶעדֶענְקֶען, אַז עֶר זָאל אוֹיךְ זוֹכֶה זַיין צוּ קוּמֶען צוּם רֶבִּי'ן נָאךְ זַיין פְּטִירָה.

וֶוען רֶבִּי נָתָן אִיז אָנְגֶעקוּמֶען צוּ ר' יְהוֹשֻׁעַ הָאט עֶר אִים אַלֶעס אִיבֶּערְגֶעגֶעבְּן, ר' יְהוֹשֻׁעַ הָאט זִיךְ טַאקֶע אֵיינְגֶע'חַזְרְ'ט דִי אַלֶע שֵׁמוֹת, אוּן דֶערְנָאךְ אִיז עֶר נִסְתַּלֵק גֶעוָוארְן.

גְלַייךְ נָאךְ זַיין הִסְתַּלְקוּת אִיז עֶר גֶעקוּמֶען צוּם רֶבִּי'ן, אוּן עֶס אִיז גֶעוֶוען דֶעמָאלְט וָואס עֶס אִיז גֶעוֶוען.

רֶבִּי נָתָן אִיז צוּרִיק גֶעפָארְן צוּם רֶבִּי'ן, עֶר הָאט זִיךְ גֶעפְרֵיידְט אַז עֶר הָאט אוֹיךְ זוֹכֶה גֶעוֶוען זִיךְ אַיינְצוּ'חַזְרְ'ן דִי אַלֶע הֵיילִיגֶע שֵׁמוֹת וָואס עֶר הָאט אִיבֶּערְגֶעגֶעבְּן פַאר ר' יְהוֹשֻׁעַ.

אָבֶער גְלַייךְ וֶוען עֶר הָאט נָאר אִיבֶּערְגֶעטְרֶעטְן דִי שְׁוֶועל פוּן הֵיילִיגְן רֶבִּי'ן, הָאט עֶר אַלֶעס פַארְגֶעסְן, אוּן עֶר הָאט גֶעהַאט גְרוֹיס חֲלִישׁוּת הַדַעַת פוּן דֶעם, עֶס הָאט אִים זֵייעֶר וֵויי גֶעטוּן אַז עֶר הָאט פַארְגֶעסְן דִי אַלֶע שֵׁמוֹת.

אָבֶער דֶער רֶבִּי הָאט אִים בַּארוּאִיגְט אוּן גֶעזָאגְט, "דוּ דַארְפְסְט דָאס נִישְׁט, וַוייל דוּ בִּיסְט בַּיי מִיר שְׁטֶענְדִיג!", דֶערְנָאךְ הָאט אִים דֶער רֶבִּי גֶעזָאגְט, "אִיךְ הָאבּ דִיר מְזַכֶּה גֶעוֶוען מִיט אַ גְרוֹיסֶע מִצְוָה מִיט דֶעם שְׁלִיחוּת".

נָאר דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער וֵוייסְט דִי טִיפֶע כַּוָונוֹת פוּן הֵיילִיגְן רֶבִּי'ן.

פארזעצונג קומענדיגע וואך אי"ה

היכל הלכה

הלכות בין המצרים

הקדמה קצרה: חכמינו הקדושים זאגן (ירושלמי, יומא, פרק א, הלכה א) **"כל מי שלא נבנה בית המקדש בימיו, כאילו נחרב בימיו"** - אויב דער בית המקדש איז נישט אויפגעבויט געווארן אין זיין צייט, איז עס גערעכנט כאילו עס איז חרוב געווארן אין זיין צייט.

די פירוש פון דעם איז, היות דער בית המקדש איז חרוב געווארן ווען שנאת חינם, איז ווילאנג עס ווערט נישט צוריק אויפגעבויעט, איז א סימן אז מיר האבן נאך נישט פאררעכטן די עבירה, מילא איז עס נישט אזוי ווי עס האט פאסירט פאר איבער צוויי טויזענט יאר צוריק, נאר אזוי ווי א פרישע ווייטאג.

אין שבעה עשר בתמוז האט פאסירט פינף שרעקליכע צרות פאר אידישע קינדער (מסכת תענית כו.) (הובא במ"ב סי' תקמ"ט סק"ב).

א. ווען משה רבינו ע"ה איז אראפ געקומען פון די בארג, און ער האט געזען ווי די אידן האבן געמאכט די עגל, האט ער דאן צובראכן די לוחות.

הגהות

א) עי' בספר הק' עבודת ישראל להמגיד מקוזניץ זי"ע פר' מסעי וזלה"ק: והנה הפרשה הזאת נקרא תמיד בין המצרים שהם נחשבים כ"א יום וכו' הגם שהזמן גרמא להיות עצוב ונאנח על חורבן בית המקדש, עכ"ז יש לחזק א"ע ולטהר לבבו ולעבוד ה' בתורה ותפילה "בשמחה", בפרט בשעת אמירת שירות ותשבחות, ולהבין זה עפ' משל ומליצה, מדרך מלך בשר ודם שיש לו כל מיני טוב, ומיני שמחה, וגם מנגנים, בתוף ומחול, וכינור, ועוגב, וביוצאי כאשר טוב לב המלך והנו שרוי בשמחה, אין מן הצורך לו אל המשוררים והמנעימים בקולי קולות כי בלא"ה יש לו שמחת הלב, אכן כאשר לפעמים בא עת עצב ניגון ממקרה אשר פקעהו, אז וקראו הפורטים על נבל לשירם ולזמרם לשמח לבבו ולהציל פנים.

וכן הנמשל ודוגמא כביכול אל קדושתו יתברך שבוודאי משרתיו ברקיע מנעימים לו ומקלסים שמו רק בזמן שבהמ"ק חרב יש עצב בבתי בראי, אז צריכים מי אשר נגע ה' בלבו להתחזק ולכנו' אל בתי גוואי ולהפשיט עצמו מכל מיני עצבות ולשמח כבוד המלך, ולומר לפניו אתה מלכינו מעולם, וגם עכשיו ותמלוך לעולם ועד והכל כאין נגדיך וכו'.

ב) עי' בספר הק' תפארת שלמה (מאמרי שבת חזון ד"ה אז תרצה הארץ את שבתותה) בא"ד אז בזמן הגלות תרצה הארץ את שבתותיה, הם השבתות המה לרצון לפני הקב"ה בשמחה גדולה, כמו שיסד מהר"ש אלקבץ זלה"ה בפיוטו לכה דודי רב לך שֶׁבֶת בעמק הבכא, ימי המצרים בין י"ז בתמוז וט' באב המה עמק הבכא, ימי המצרים בין י"ז בתמוז לט' באב המה עמק הבכא, ואז רב לך שַׁבָּת, יום השבת קודש בימי המצרים, הוא יותר גדול מכל ימות השנה מפני שבימי החול גדול הצער, לכן בשבת קודש מתרבה השמחה למעלה וכו'.

1) עי' מג"א סקמ"ב טעם משום דזמן ההוא זמן פורענות אין לברך שהחיינו לזמן

ב. ביים ערשטן בית המקדש נאך פארן חורבן, איז מבוטל געווארן די קרבן תמיד. **ג.** ביים צווייטן בית המקדש איז די מויער פון ירושלים אויפגעבראכן געווארן. **ד.** אפוסטמוס הרשע האט פארברענט די תורה רח"ל. **ה.** מען האט אריינגעשטעלט א צלם אין היכל. וועגן דעם פאסט מען שבעה עשר בתמוז, און צוליב דעם הייבט זיך אויך אן א חלק פון די הלכות פון בין המצרים פון שבעה עשר בתמוז - און מען רופט דאס די דריי וואכן, אבער רוב הלכות הייבט זיך אן פון ר"ח אב, די ניין טעג ביז נאך תשעה באב, און אסאך הלכות ווערט הארבער פון ר"ח.

מ'דארף געדענקען וואס שטייט אין די הייליגע ספרים אז די אלע הלכות וואס איז געמאכט געווארן צו שפירן די אבילות פונעם חורבן, און ממעט זיין פון די שמחה פון א גאנץ יאר, איז דוקא לדבר הרשות, אבער ווען עס קומט צו עבודת השם, דינען דעם אייבערשטן, (לערנען - דאווענען), תורה, תפילה, מצוות, איז אדרבה, דארף מען עס טון מיט מער שמחה.

אזוי ווי עס שטייט אין ספר הקדוש עבודת ישראל[א] פונעם הייליגן קאזניצער מגיד זי"ע בשם זיין הייליגן רבי, דער הייליגער ר"ר אלימלך זי"ע: **כל רודפיה השיגוה בין המצרים** אז דער וואס וויל זיך דערנענטערן צום אייבערשטן, קען עס יעצט דערגרייכן - אין די טעג פון בין המצרים. ובפרט אין די שבתים דארף מען זיין פריילך, די שבתים זענען די גרעסטע שבתים פון א גאנץ יאר.[ב]

א) מען מאכט נישט חתונה פון שבעה עשר בתמוז ביז נאך תשעה באב (רמ"א סי' תקנ"א סי' ב').

ב) א שידוך מעג מען יא מאכן (אפי' ט' באב מעג מען).

ג) אזוי אויך ווארט, לחיים, תנאים, מעג מען (עי' מ"ב סי' תקנ"א סקי"ד י"ט).

ד) מען מאכט נישט קיין שהחיינו אין די טעג פון בין המצרים (מחבר סי' תקנ"א סי' י"ז).[1]

ה) שבת מאכט מען אויך נישט קיין שהחיינו - ולעת הצורך מאכט מען יא שבת.[2]

ו) וועגן דעם באנייט מען נישט קיין נייע קלייד, וואס מען דארף זאגן אויף דעם שהחיינו.

ז) קליידער וואס איז נישט חשוב, וואס מען זאגט נישט קיין שהחיינו מעג מען יא באנייען.

ח) שיך אפילו מען זאגט נישט קיין שהחיינו באנייט מען נישט.[3]

ט) מען מופט נישט אריין אין א נייע דירה.[4]

שערן

י) פון שבעה עשר בתמוז ביז י' באב חצות שערט מען זיך נישט (רמ"א תקנ"א סי' ד).

י"א) ביי פרויען און מיידלעך גייט אויך אן די איסור פון שערן.[5]

י"ב) שנויצן וואס שטערט פון עסן מעג מען שערן (שו"ע סי' תקנ"א סי' י"ג מ"ב סק"פ).

י"ג) לאנגע האר וואס איז א חציצה פאר תפילין מעג מען שערן.[6]

י"ד) אן ערוואקסענער מענטש טאר נישט שערן קיין קינד, אפילו לא הגיע לחינוך.

שערן די נעגל

ט"ו) מען מעג שערן די נעגל, ובפרט לכבוד שבת קודש (מג"א סקי"א סי' תקנ"א).[7]

ט"ז) מען מעג נישט הערן קיין מוזיק אין די בין המצרים (מג"א סי' תקנ"א סק"י).

י"ז) לצורך חולה, אדער איינער דארף עס פאר די נערוון מעג מען יא.[8]

הגהות

הזה, אבל אין הטעם משום אבילות, דלא מצינו שאבל אסור לברך שהחיינו.

2) המג"א כ' בשם האר"י הק' דאפי' בשבת אין מברכים שהחיינו - אבל בשם מטה משה, בשם ספר חסידים דמותר - למעשה המנהג שלא לברך בדעת האר"י זצוק"ל, לעת הצורך יש להקל, וכ"כ במ"ב סקצ"ח וכ"כ הלבוש א"ר סקמ"ב חיי אדם כלל קל"ג אות ח', דרך החיים אות ה' קיצור ש"ע סי' קכ"ב אות ב'.

3) יוסף אומץ, אות תתס"ב דאסור אפי' בשבת אם לא לצורך גדול.

4) באופן שצריך לברך שהחיינו בודאי אסור, המנהג שלא יכנס לדירה חדשה בכל אופן שו"ת מחזה אברהם ח"ג סי' י"ג - וכ"כ אוצר יד החיים אות תתרל"ג עי"ש עוד דברים בענין זה.

5) פרויען וואס שערן זיך אפ אינגאנצן אזוי ווי עס שטייט אין זוהר הק' און אין הייליגע ספרים, מעגן זיך יא שערן, מקור מתוס' יבמות מג. ד"ה במקום דכשמגלח כל ראשו קיל טפי דאיכא ניוויל, דהיינו שאינם מגלחים משום שמחה וכדומה רק מפני צניעות, מש"כ אינו בכלל איסור: וכן לצורך מצוה מותר - ואפי' כשחל ל"ט לאחר ט' באב מותר לפי המנהג, דאין מגלחין תוך ג"י לטבילה: וכן כל ששייך שלא תתגנה על בעלה מותר - כן יוצא משו"ע י"ד ס' שפ"א שהתירו כיחול ופירקיס אחר שבעה כדי שלא תתגנה.

6) דהוי לצורך מצוה כמש"כ בפמ"ג סי' כ"ה א"א סק"ד ומחצית השקל ע"ש.

7) וז"ל מ"ב סק"כ: ולענין קציצת צפרניים יש מחלוקת בין האחרונים, (שער הציון - ט"ז אוסר מג"א מתיר) אכן לצורך מצוה, וכן לכבוד שב"ק שרי עי"ש.

8) שו"ת דברי סלום ח"ד דכמו שהתירו לצורך פרנסה כמש"כ בפרמ"ג א"א סק"י התירו ג"כ לצורך בריאות.

געדאנקען

פארשימעלטע פלעשלעך אין סאבוועי

עס איז שוין א אלטע טענה'ריי ביי די הוגי דעות צו א פאלשע לעזונג איז בעסער ווי קיינע לעזונג, אדער א פאלשע לעזונג מאכט ערגער ווייל עס שטערט די פאקוס פון זוכן די ריכטיגע לעזונג.

למשל, ווען מען האט פראקלאמירט א כפירה'דיגע אנטי תורה ממשלה אין ארץ הקודש איז געווארן א מהומה מיט די אראבערס, און ס'איז געווארן פארערגערט ביי די סיני מלחמה אין תשי"ז, און נאכאמאל פארערגערט ביי די זעקס טאגעדיגע מלחמה אין תשכ"ז.

די צוריסנקייט צווישן די אראבערס און די ממשלת ה'אנטי' דת, איז געווען געפערליך.

א לענדעלע וואס איז לאמיר זאגן פופציג מייל ברייט און לאמיר זאגן צוויי הונדערט מייל לאנג זאל זיין אפגעהאקט פון אירע שכנים, דאס איז זייער נישט ווירקזאם, סיי עקאנאמיש, סיי פראקטיש.

למשל, אז ניו יארק סיטי מיט וועסטשעסטער און אראנדזש און ראקלאנד און סאליוועז זאלן זיין אפגעהאקט פון די גאנצע ארום מיט א ערנסטע באוואפנטע גרעניץ אווי צווישן פיינטליכע לענדער, דאס איז זייער א אומבא'טעם'ט עסק.

אזוי האט זיך געפירט די לעבן אין ארץ הקודש, מענטשן זענען געווען אין א שאטן פון ארומיגע לענדער וואס וואונטשן זיך צו מאכן חס ושלום א חורבן אויף די אידן אין ארץ ישראל השם ישמרינו.

נאך די זעקס טאגעדיגע מלחמה האבן די ראשי הכופרים אנגעהויבן צו טראכטן אז זיי זענען פשוט אומבאזיגבאר.

אום יום כיפור תשל"ד איז געווען א גרויסע סכנה, עס האט אויסגעזען ווי די אראבערס מאכן גרויס פארשריט, עס איז דא וואס זאגן אז עס האט געפעלט א האר אז די אראבישע ארמייען זאלן אריינמארשירן און מאכן חלילה א טאטאלן חורבן השם ישמרינו, טייל זאגן אז די פריים מיניסטערקע גאלדע מאיערסאן האט געהאט גרייט א סייעניד פיל זיך צו נעמען דעם לעבן אויב די איזראעלישע ארמייען פאלן אינגאנצן אונטער צום שונא חס ושלום.

אסאך היסטאריקער זאגן אז די דעמאלטסדיגע סכנה איז פארמיטן געווארן ווען אמעריקע האט זיך אריינגעמישט און געמאכט די אראבערס אפשטעלן זייערע ארמייען פון גיין פאראויס ווייטער.

פון נאך די יום כיפור מלחמה איז אנטשטאנען א נייע פאליטיק אין די מדינה.

די פאליטיק פון איידער די יום כיפור מלחמה איז געווען א מורא'דיגע גאוה'דיגע פאליטיק, די בלויזקעפיגע אוכלי נבילות וטריפות זענען נאר געווען ביזי אראפצוקוקן און לאכן פון די שוואכינקע צוריקגעבליבענע אראבערס, עס האט געהערשט א לופט פון אני

איבערלעבענישן, אנאליזן און געדאנקען

משה אריה שניצלער

ואפסי עוד, די דל גאה'ניקעס האבן נאר געזען א וויזיע ווי זיי ווערן א שטערקערע און שטערקערע כח אין מיטל מזרח.

נאך די יום כיפור מלחמה האט זיך די זאך געטוישט מקצה אל הקצה, די בלויזקעפיגע אוכלי נבילות וטריפות האבן באקומען שוין איינמאל א שנעלקע אין די נאז פון וואס זיי האבן קיינמאל נישט ריקאווערט.

דעמאלטס האט זיך אנגעהויבן א געיעג נאך די אזוי גערופענע "שלום" און מיטל מזרח.

די בלויזקעפיגע אוכלי נבילות וטריפות האבן אנגעהויבן צו ווערן מיד פון זייערע נצחונות..........

זיי האבן נאר געוואלט עפעס א מיטל מזרח לענדעלע זאל זיי געבן די האנט און מאכן א שמייכלדיגע בילד וואס זאל הייסן "שלום" און האפנטליך וועלן זיך זאכן פארבעסערן.

צום ערשט איז געקומען א געמיינזאמע בילד אין יאר תשל"ט ווי סאדאט פון עגיפטן געבט די האנד פאר דעם דעמאלסדיגן פרעמיער מיניסטער פון די ממשלת הכופרים, פון דעמאלטס ביז יעצט האלט מען אין איין מעלדן אין די נייעס וואו עס האלט מיט די "מיטל מזרח שלום געשפרעכן"......

מען האט געהערט עטליכע מאל פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו וואס ער זאגט וועגן "שלום מיט די אראבערס", מוהרא"ש פלעגט צו זאגן, אויב כלל ישראל וועט שלום מאכן מיט די תורה, היטן די תורה, דעמאלטס וועלן די שונאי ישראל ווערן אומשעדליך פון דעם אייבערשטן אליין.

זיי האבן נאר געוואלט עפעס א מיטל מזרח לענדעלע זאל זיי געבן די האנט און מאכן א שמייכלדיגע בילד וואס זאל הייסן "שלום" און האפנטליך וועלן זיך זאכן פארבעסערן.

פון דא קוקט עס אויס ווי די פאלשע שלום נעמט אוועק פון די פאקוס פון די עכטע שלום, די פאלשע לעזונג מאכט מען זאל פארגעסן פון זוכן און טרעפן די ריכטיגע לעזונג.

די וואס מיינען אז די וועלט פירט זיך אליין חלילה און א באשעפער האבן זיך דערזען אז עס איז דא צופיל פלעסטיק אין די לענדפיל'ס, האבן זיי אנגענומען א (פאלשע) לעזונג, מען וועט לייגן א 5 צענט שטראף יעדע מאל איר קויפט א פלעשל סאודע, און דאס וועט מאכן (למשל, יא ווייל יא, זיכער ווייל יא זיכער) אז נאכ'ן אויסטרינקען די סאודע וועט ער וועלן צוריק זיין 5 צענט, במילא וועט ער נישט לייגן די פלעשל אין מיסט וואס גייט אין די לענדפיל, נאר ער וועט צוריקברענגען די פלעשל צום געשעפט, צוריקבעטן זיין 5 צענט, די געשעפט אייגנטומער וועט האלטן די פלעשלעך און עס צוריקגעבן דעם סאודע פאבריצירער אז ער זאל עס איבערנוצן, יא ווייל יא, זיכער ווייל יא זיכער. אוודאי. מיליאן פראצענט.

וואס האט באמת פאסירט? די לענדפיל איז פול מיט פלעסטיק און די ניו יארקער גאסן זענען פול מיט HOARDERS וואס זאמלען קענס און פלעשלעך און פארשימלטע עסן אין זייערע פארשימעלטע געצעלטן אין די סאבוועי סטאנציעס.

פון דא קוקט אויס אז א פאלשע לעזונג מאכט פון איין פראבלעם נאך פראבלעמען.

עס איז אויסגעוואקסן א נייע דור פון HOARDERS.

א "הארדער" איז איינער וואס האט די מענטל מחלה פון האלטן זאכן וואס האבן נישט קיין נוץ.

די אינטערנעשענעל OCD פאונדעישן צולייגט די הארדער מחלה אין פינעף שטאפלען.

שטאפל איינס, אוועקלייגן זאכן וואס זעט נישט אויס מען זאל עס נוצן.

שטאפל צוויי, מענטשן וואס קומען אריין אין די דירה קענען זען אז דא הערשט די הארדינג מחלה.

שטאפל דריי, חלקים פון די דירה קענען נישט ווערן באנוצט פאר די זאך אויף וואס עס איז געמאכט, למשל, א חלק פון די פליישיגע קאונטער קען נישט ווערן באנוצט צו קאכן נאכטמאל אלס רעזולטאט פון "וויכטיגע" הארדעריי חפצים וואס ליגן דארט.

שטאפל פיר, די הארדעריי חפצים הייבן אן בלאקירן פלעצער וואו מען דארף נארמאל אנקומען, למשל די דירה האט געהאט צוויי טירן אריינצוגיין, און יעצט איז איין טיר בלאקירט וועגן די וויכטיגע הארדעריי חפצים וואס ליגן דארט.

שטאפל פינעף, די דירה ווייזט סימנים פון אומוואוינבארקייט, וואסער אדער לעקטער איז נישט אינגאנצן עוועילעבל פון נאכגעלאזטקייט.

די הארדינג מחלה פון אוועקלייגן זאכן וואס איז אומנוצבאר הייבט זיך אן שטאפלווייז און קען ווערן ערגער און ערגער.

לעצטנס האט מען ארויסגעגעבן אינטערעסאנטע ציפערן וועגן אוועקלייגן זאכן וואס וועט נישט ווערן באנוצט.

דער גרעסטער HOARDER וואס לייגט אוועק וואס ער וועט קיינמאל נישט נוצן איז נישט קיין צווייטער ווי דער אלעמען באקאנטער אילן מאסק וואס האט א טריליאן טאלער וואס א מענטש קען דאס קיינמאל נישט נוצן.

א שאד צו זאמלען געלט וואס מען וועט נישט נוצן.

פרנסה געבט דער באשעפער.

געלט צו קענען זאגן איך האב מער ווי דו, דאס איז א מענטל מחלה.

מען קען פון דעם נישט ארויסגיין.

מען קען נישט ווערן אויס געלט-האורדער סיידן אז מען זאגט משניות און מען רעדט צום באשעפער.

געהאט א אינגעלע נאך פיר יאר ברוכים תהיו!

לייכט! סימפל!

סגולת מוהרא״ש

$500

פאַרן **קרן הדפסה** און אלע טויערן עפענען זיך

אדרבה

פרובירט עס אליינס אויס פאר סיי וועלעכע ישועה אדער צו די צייט פון א שמחה אדער יארצייט זייט מנדב א סכום הגון פאַרן קרן הדפסה.

רופט שוין דעם גבאי

347. 578. 4449

קרן הדפסה
היכל הקודש ברסלב
להדפסת והפצת ספרי רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים בעולם

*sruliHeskel

קלאסיפייד

Fully furnished House for the summer

4 huge bedrooms
+1 small bedroom ground level
3 toilets. 2 bathtubs.
Plus extra shower ground level.
Huge Kitchen.
Huge dining room.
Huge living room.
Huge playroom.
Huge basement.
Laundry room included washing machine and dryer
2 separate entrances to the house.
Big garage.

4 minutes from lemonade supermarket
3 minutes from Chider/ School

Call Avrumi Dantizger
514-531-3678

פריוואטע דירה

א הערליכע פריוואטע דירה שטייט צו פארדינגען פאר שבתים, אדער פאר א חלק פון זומער.
אנטהאלט 4 שיינע בעדרומס, 2 טוילעטס, מיט א שיינע לאט

רופט 917-501-5100

דירה צו פארדינגען

א הערליכע 2 בעדרום דירה גלייך נעבן די ירושלים גאס, שטייט צו פארדינגען פאר שבתים, ימים טובים, און אזוי אויך פאר גאנץ זומער.

רופט הערשל בוים

347-786-1767

דירות צו פארדינגען

א הערליכע 2 בעדרום דירה און 1 בעדרום דירה שטייט צו פארדינגען פארן גאנצן זומער תשפ"ו הבעל"ט. אזוי אויך פאר שבתים און ימים טובים.

רופט ראובן בידנבוים

347-549-5625

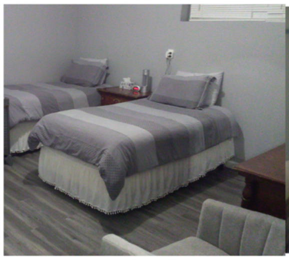

loop PLUMBING
Masters of drip
917.202.1206

הערליכע דירה

א דירה אין שטעטל צו פארדינגען אויף שבתים, אדער אויפן זומער. אנטהאלט דריי גרויסע שלאף שטובער, א גרויסע דיינינג רום, קאך מיט אלע צוגעהערן, לינען צוגעשטעלט. walk in

רופט 347-731-3144

בס"ד

CATSKILLS, WE HAVE YOU IN MIND

Stay Connected

WITH PROTEK

TALK-ONLY AND TALK&TEXT PHONES, READY TO USE

BRAND NEW AVAILABLE!

KYOCERA DuraXV

FROM **$325**

KYOCERA DuraXV EXTREME

FROM **$330**

HOT!! BRAND NEW AVAILABLE!

KYOCERA CADANCE

$300

REG. $350

FREE! YIDDISH KEYPAD STICKERS

TCL FLIP 2

FROM **$95**

FREE CASE

WONDER PHONE (Waze on car screen)

$399

LETAHER WAZE

$349

TAK PHONE (Waze on car screen)

$275

REG. $330

BLISS B1

$130

FREE! POWER BANK

POM PHONE TALK ONLY / TALK & TEXT

$370

FREE! POWER BANK

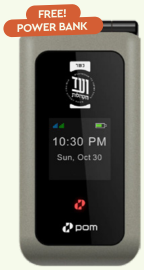

POM CLASSIC TALK ONLY / TALK & TEXT

$289

UNLOCKED

LG CLASSIC FLIP

$210

REG. $240

MP3

over 40 options available!

call us for advice

PROTEK Catskills PURE CONNECTIVITY

HOT!!

SAMVIX X9200

$269

Optional: No video playback

SAMVIX X8400

$209

Optional: No video playback

FREE DAILY DELIVERY! TO ALL BUNGALOW COLONIES & CAMPS

'SAME DAY' FOR ALL ORDERS ORDERED UNTILL 4:00

AKITO PICO-H

$119

SUMMER BUNDLE DEAL!!

SONIM XP3800 **with 2 months unlimited service included!**

$139

845.999.TALK(8255)

All Phones Are Approved By Vaad Haishur Monsey

אַ בליק צוריק

טרעף צו וואס, ווען, וואו, און ווער איז דער בילד:

בילד פון פאריגע וואך:

מוהרא"ש זי"ע שפאצירט מיט די בחורים אין קעמפ היכל הקודש.
מוצ"ש שנת תש"ע

1. אברהם הערש וועבערמאן
2. ישראל קרויס
3. שמואל גליקמאן
4. יעקב פיש
5. שלמה קרויס
6. העניך אינדיג
7. ברוך מרדכי פעקעטע
8. פנחס דוד לעבאוויטש
9. יואל יצחק לעבאוויטש
10. אברהם יצחק לעבאוויטש
11. דוד מאיר לעבאוויטש

געשעענישן

אינערהאלב קהילת היכל הקודש ברסלב

נייע אשר יצר און מודעה האלטער אין ביהמ"ד היכל הקודש בני ברק - א' חקת בלק

דער ראש ישיבה שליט"א ביים זיך אפגעבן מיט די קלענערע קינדער ביי לאנטש אין תלמוד תורה אין שטעטל - א' חקת בלק

ווייטערדיגע פארשריט ביי די נייע בנין אין אומאן - א' חקת בלק

חדר פירן פון הילד אשר ני"ו בן מו"ה יוסף מערמעלשטיין הי"ו
אין תלמוד תוורה אין שטעטל - ג' חקת בלק

די קינדער פון תלמוד תורה היכל הקודש קרית
יואל אויף א טריפ - ה' חקת בלק

לחיים פון החתן יוסי ווייס ני"ו אין וויליאמסבורג - ד' חקת בלק

אסיפה אין שטוב פון מו"ה מרדכי אהרן הייլפרין הי"ו איבער די גרינדונג פון א 'טעג אפיס' אין שטעטל - ה' חקת בלק

יאמפעלע רב שליט"א ביים תנאים פון החתן ישראל מרדכי פיש הי"ו עב"ג בת מו"ה שמעון לעווי הי"ו - א' חקת בלק

דאנערשטאג נאכט שיעור אין קרית ברסלב ליבערטי - ה' חקת בלק

די בחורים פון ישיבת היכל הקודש ברסלב אויף א טריפ - ג' חקת בלק

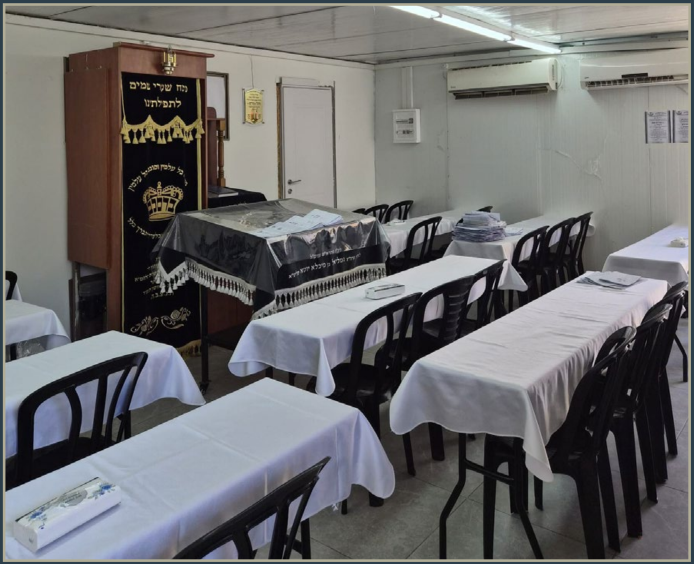

בית המדרש היכל הקודש אלעד שיין צוגעגרייט לכבוד שבת קודש - עש"ק חקת בלק